

मिरा भाईदर महानगरपालिका

स्थायी समिती सभा दि. ०९/०३/२००५

मिरा भाईदर महानगरपालिकेची स्थायी समिती सभा गुरुवार दिनांक ०९/०३/२००५ रोजी सभा सुचना क्र. २६ दि. ०५/०३/२००५ रोजीच्या विषयपत्रिकेवरील विषयांवर विचार विनिमय करण्यासाठी मा. स्थायी समितीच्या सभागृहात सकाळी ११.०० वा. आयोजित करण्यांत आली होती.

सदर सभेच्या अध्यक्षस्थानी मा. सभापती श्री. मोहन पाटील हे उपस्थित होते. सदर सभेस खालील सदस्य उपस्थित होते.

उपस्थित सदस्य

१)	श्री. मोहन मधुकर पाटील	सभापती
२)	श्री. मॉरस जोसेफ रॉड्रीक्स	सदस्य
३)	श्री. हॅरल जॉर्ज बोर्जीस	सदस्य
४)	श्रीम. रिटा सुभाष शहा	सदस्या
५)	श्री. सुर्यकांत अनंतराव भोईर	सदस्य
६)	श्री. अशोक बळवंत पाटील	सदस्य
७)	श्री. पाटील अनंत रामचंद्र	सदस्य
८)	श्री. जोजफ जॉन घोन्सालविस	सदस्य
९)	श्री. प्रेमनाथ गजानन पाटील	सदस्य
१०)	श्री. भोईर गजानन लक्ष्मण	सदस्य
११)	श्री. केशव रामभाऊ घरत	सदस्य
१२)	श्रीम. जानी कैलाशबेन दिनेशचंद्र	सदस्या
१३)	श्रीम. प्रभात प्रकाश पाटील	सदस्या

गैरहजर सदस्य

१)	श्री. मिलन गोविंद पाटील	सदस्य
----	-------------------------	-------

रिटा शाह :-

मी सध्या महापालिकेच्या स्थायी समिती सभेमध्ये हजर झालेली आहे. परंतु, मी सध्या महानगरपालिकेच्या कामकाजाबद्दल रजेवर आहे. माझा हा दुसरा दिवस आहे. एक लोकप्रतिनिधी या नात्याने मी या ठिकाणी आलेली आहे. धरणा म्हणून मी माझ्या सीटवर न बसता मी खाली बसून मिटींग अटेंड करणार आहे.

मा. सभापती :-

सर्व उपस्थित सन्मा. सदस्य, अधिकारी वर्ग, कर्मचारी वर्ग आपणा सर्वांचे स्वागत करून आजच्या सभेच्या कामकाजाला सुरुवात करावी असे मी सचिवांना सांगत आहे. त्यापुर्वी सन्मा. सदस्या रिटा शाह या ठिकाणी आपल्या सभागृहामध्ये आलेल्या आहेत. त्या मुक धरणावर बसलेल्या आहेत असे त्यांनी मघाशी पत्र दिले आणि त्या बाहेर धरणावर बसलेल्या आहेत. त्या आज सभागृहामध्ये येऊन त्यांनी हजेरीपटावर स्वाक्षरी केलेली आहे. त्यांनी सांगितलेले आहे की, मी खाली बसून सभा अटेंड करते. तर मी सर्व सभागृहाच्या वतीने, सन्मा. सदस्यांच्या वतीने त्यांना विनंती करतो की, आपण या सभागृहामध्ये आल्यानंतर आपल्याला जरी काही बोलायचे नसेल तरी आपण सभागृहामध्ये आसनस्थ व्हावे अशी मी आपल्याला सर्वांच्या वतीने विनंती करतो. तरी कृपया सन्मा. सदस्या रिटा शाह यांनी आसन ग्रहण करावे अशी मी त्यांना विनंती करतो.

रिटा शाह :-

सभापती महोदयांनी मला आसनावर बसण्याची विनंती केली. मला आसनावर बसायचे नाही असे नाही. तुमच्या सर्वांची इच्छा असेल तर मी आसनावर बसेन. परंतु, कायद्याच्या दृष्टीने मी आता धरणेवर आहे. तसे लेखी पत्र आहे. मी ७ तारखेपासून धरणेवर बसलेली आहे. मी आसनावर बसली

आणि मी माझी सही केली या गोष्टीबद्दल नोटींग केलेले आहे. मी धरणेवर असल्याचे तुम्हांला लेखी पत्रसुद्धा देते आणि मी धरणेवर आहे म्हणून मी खाली बसणार. याच्यामध्ये राष्ट्रवादी काँग्रेस, काँग्रेस, शिवसेना, बीजेपी आणि शहर विकास आघाडीचे जे माझे सहकारी नगरसेवक या सभागृहामध्ये बसलेले आहेत. त्या सर्वांनी माझ्याबद्दल जे प्रेम दाखविले त्याबद्दल मी त्यांचे आभार व्यक्त करीत आहे. परंतु, मी खाली बसण्याची माझी ही मजबुरी आहे. कारण एक स्थायी समिती सदस्य तीन महिन्यांपर्यंत एखादी वस्तु मागत आहे आणि ती वस्तु त्या सदस्यांला मिळत नाही. मी शेवटी कंटाळून प्रशासनाच्या विरुद्ध धरणेवर बसलेली आहे. त्याच्यामध्ये आपण सर्व मला सहकार्य कराल आणि आपण सर्वजण मला समजून घ्याल ही विनंती मी करते.

प्रभात पाटील :-

सन्मा. सदस्या रिटा शाह, तुम्ही खाली बसण्यापेक्षा वर बसा अशी मी तुम्हांला विनंती करते.

रिटा शाह :-

मी जर वर बसली की, माझे धरणे संपले असे मला वाटेल. आपण वाईट मानून घेऊ नका. कारण जेव्हा काय करायचे असेल त्याबद्दल मी पुढाकार घेतलेला आहे. मला तुमचेही सहकार्य आहे. आपण सर्वजण मला मंडपामध्ये येऊन भेटलात. मला सहकार्य केलेले आहे त्याबद्दल मी तुम्हांला धन्यवादसुद्धा देते. परंतु, मी धरणे करायला पुढे आलेली आहे. माझी अशी एक इच्छा आहे की, जर धरणे करायचे असेल तर ते धरणे खाली बसून करायचे. सीटवर बसून धरणे करायचे नाही. जो नगरसेविकेचा अधिकार आहे, तो अधिकार मला मिळेल तेव्हा मी माझ्या सीटवर बसणार. एक नगरसेवक म्हणून किंवा स्थायी समिती सदस्या म्हणून जर मला मानाने माझ्या सीटवर बसवायचे असेल तर माझी एक नगरसेविका किंवा स्थायी समितीची सदस्या म्हणून जी मागणी आहे ती पूर्ण व्हायला पाहिजे. एक माणसाच्या दृष्टीने किंवा लोकप्रतिनिधीच्या नात्याने एक नगरसेविका किंवा स्थायी समितीची सदस्या म्हणून मला स्वतःला बसण्याचा अधिकार नाही असे मला वाटते. जर माझी ही परिस्थिती आहे तर या मिरा भाईंदर शहरामध्ये सर्वसामान्य जनतेची काय परिस्थिती असणार.

प्रभात पाटील :-

सन्मा. सदस्या रिटा शाह, मी तुम्हांला तुमच्या सीटवर बसण्याची पुन्हा एकदा विनंती करते.

रिटा शाह :-

मी खाली न बसता उभी राहते. मैने आपको धन्यवाद किया है।

प्रभात पाटील :-

एक सहकारी खाली बसून मिटींग अटेन्ड करीत असेल तर ते योग्य वाटत नाही.

रिटा शाह :-

आप सभा शुरू करो।

गजानन भोईर :-

सन्मा. सदस्या रिटा शाहजी आप उपर बैठिये।

रिटा शाह :-

मै उपर बैठनेवाली नहीं है। माझी डिमान्ड मी केलेली आहे. मी सभेला डिस्टर्ब करत नाही. मला जेवढे बोलायचे आहे तेवढेच मी बोलणार. तुम्हांला मी खाली बसल्याबद्दल वाईट वाटत असेल तर मी उभी राहते. तुम्ही हे कायद्याच्या दृष्टीने समजून घ्या. मी खुर्चीवर बसून धरणेवर जाऊ शकत नाही. तुम्ही मला समजून घ्या अशी माझी तुम्हांला हात जोडून विनंती आहे. पण मी तिथे बसणार नाही, मी खाली बसेन. मी खाली बसलेली आहे. मी दरवाज्याच्या बाहेर बसलेली आहे.

अशोक पाटील :-

सन्मा. सदस्या रिटा शाह, तुम्ही सभेमध्ये भाग घ्या.

रिटा शाह :-

मी सभेमध्ये भाग घेतलेला आहे. आप मुझे सहकार्य किजीए।

प्रभात पाटील :-

सन्मा. सदस्या रिटा शाह, आपण जर सीटवर येऊन बसलात तर बरे होईल.

रिटा शाह :-

आपको मेरा नीचे बैठना अच्छा नहीं लगता है, तो मै खडी रहूँगी।

गजानन भोईर :-

सन्मा. सदस्या रिटा शाह, अगर आपण सीटपर बैठेगी तो सबके लिए अच्छा रहेगा।

मा. सभापती :-

सभा सुरु होण्यापुर्वी सन्मा. सदस्या रिटा शाह, यांना सर्व सभागृहाने विनंती केलेली आहे. आपल्या विनंतीला मान देऊन खाली न बसता उभे राहून सभा अटॅन्ड करणार असे आम्हांला सांगितलेले आहे. परंतु, आपण जेव्हा धरणावर बसतो आणि आपण जेव्हा धरणे केलेले आहे, आपण या पवित्र सभागृहामध्ये आलात. आपल्या प्रश्नाची दाद आपल्याला मिळावी आणि ती दाद आपल्याला मिळत नाही. या दृष्टीकोनातून आपण बाहेर धरणे धरलेले आहे. आपण आज या सभागृहात आलात. तर या सभागृहाचा पावित्र्य राखून आपण सर्व सन्मा. सदस्यांना आपणांला स्थानापन्न व्हा असे सांगितले. आम्ही आपल्याला पुन्हा आग्रह करतो की, शेवटी उभे राहून आणि सभागृहामध्ये प्रवेश केल्यानंतर आपण सभागृहामध्ये कोणत्या पद्धतीची प्रतिक्रिया करता याच्यापेक्षा आपण सभागृहामध्ये आलात तो आपला सन्मान आहे. या सन्मानाने ह्या सभागृहाचे पावित्र्य राखण्यासाठी आपण आम्हांला सहकार्य करावे अशी मी तुम्हांला विनंती करतो.

रिटा शाह :-

सभापती साहेब, आपले माझ्यावर प्रेम आहे. तसेच सभागृहाचे माझ्यावर प्रेम आहे. माझ्या सहकाऱ्यांचे माझ्यावर प्रेम आहे हे नक्कीच दिसून येते. परंतु, आपण मला जी विनंती केलेली आहे. तर माझीसुद्धा विनंती समजून घ्या की, मी जेव्हा धरणेवर आहे आणि जेव्हा दरवाज्याच्या बाहेर खाली बसलेली आहे. मला सभागृहाचे काय पावित्र्य असते ते माहिती आहे. परंतु, मी पावित्र्य जपून ठेवले म्हणून मी सभागृहात आलेली आहे, मिटींगमध्ये आलेली आहे. नाहीतर मी मिटींगचासुद्धा अपोझ केला असता. मी मिटींगचा अपोझ केलेला नाही. कारण स्थायी समितीची काय व्हॅल्यु आहे आणि सदस्यांची काय ड्युटी आहे ते मला माहिती आहे. लोकप्रतिनिधी म्हणून मला लोकांनी निवडून दिलेले आहे. लोकांच्या आशा आणि प्रश्न माझ्याकडे घेऊन मी स्थायी समितीमध्ये बसते. त्या चर्चेसाठी मी इथे येऊन बसलेली आहे. मी सीटवर बसले की, खाली बसले हे आपण शासनाला म्हणजे सभापती आणि माझ्या सोबतच्या नगरसेवकांना त्याचा विचार करण्याची गरज नाही. तो विचार प्रशासनाला करायला पाहिजे की, त्यांची एक सभासद, स्थायी समितीची सदस्या निवडून आलेली आहे आणि ती सदस्या खाली बसलेली आहे. त्याच्यामध्ये प्रशासनाने योग्य निर्णय घ्यायला पाहिजे. परंतु, आपण मला जी दिलगिरी व्यक्त केलेली आहे, मी तुमची दिलगिरी स्विकारते. तुमचे प्रेम स्विकारते. माझी विनंतीसुद्धा मान्य करा आणि सभा सुरु करण्याचा आदेश द्या.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय) सो.) :-

आपल्याला सभागृहाने विनंती केलेली आहे. तरीसुद्धा मी आपल्याला प्रशासनाच्या वतीने विनंती करतो की, आपले जे काही प्रश्न असतील त्या प्रश्नाबद्दल आपण मुक धरणे म्हणून महानगरपालिकेच्या प्रवेशद्वारावर बसलेले आहात. आपण या सभागृहाच्या सन्मा. सदस्या आहात. मी उपायुक्त म्हणून आपणांस विनंती करेन आपण आपले आसन धारण करावे अशी मी आपणांस विनंती करतो. आपण या विनंतीचा मान राखाल अशी मला अशा वाटते.

रिटा शाह :-

मला प्रशासनाने जी विनंती केलेली आहे. ती विनंती ठिक आहे. परंतु, मी एक सभासद म्हणून ती खुर्ची जेव्हा माझी मागणी पूर्ण होईल तेव्हा धारण करणार. मी आता बाजूच्या खुर्चीवर जिथे तुमचे ऑफीसर आणि कर्मचारी बसतात तिथे बसणार आहे. तेवढेच सहकार्य मी माझे प्रशासन आणि नगरसेवकांना करू शकते आणि मी तेवढेच सहकार्य करणार. मी माझ्या आसनावर बसणार नाही.

मा. सभापती :-

प्रशासनाने आपल्या विनंतीला मान दिलेला आहे. त्याबद्दल मी आपल्याला धन्यवाद देतो आणि सचिवांनी सभा सुरु करावी अशी मी त्यांना विनंती करतो.

(प्र. सचिवांनी विषयपत्रिकेचे वाचन केले.)

गजानन भोईर :-

सभापती साहेब, मी आपल्याला तीन पत्र दिलेली होती. मी वीस दिवस अगोदर तुम्हांला त्याची मिटींगमध्ये विचारणा केली होती. तुम्ही त्यावेळेस बोलले होते की, तुम्हांला सात दिवसांत त्याचे लेखी उत्तर मिळेल. वीस दिवस झाल्यानंतर मी तुम्हांला परत भेटलो. आज तुम्हांला भेटल्यानंतर जवळजवळ सात दिवस होऊन गेलेले आहेत. परंतु, तिन्ही पत्राचे लेखी उत्तर अजूनही मिळालेले नाही.

मा. सभापती :-

मी तशी माहिती संबंधित खात्याला दिलेली आहे. आपल्याला पुढच्या सभेत आपल्या पत्राचे उत्तर मिळेल असे मी आपल्याला रुलिंग देत आहे.

अशोक पाटील :-

सभापती महोदय, सभा सुरु झालेली आहे. आपल्या सद्नाची एक सन्मा. सदस्या धरणे धरुन खाली जमिनीवर बसेलेली आहे. मागच्या मिटींगमध्ये त्या सन्मा. सदस्यांनी मागणी केलेली होती. त्यांनी लेखी पत्रव्यवहार केलेला आहे. आपणदेखील प्रशासनाला आदेश दिलेले होते. त्यांचे अहवाल आपल्या सभेसमोर येऊन गेलेले आहेत. या सभेमध्ये चर्चिले गेलेले आहेत आणि अजुनदेखील त्यांच्या त्या अहवालाच्या प्रती त्यांना का मिळू शकत नाही? आपण प्रशासनाच्या वतीने याबाबत प्रशासनाला काही जाब विचारलेला आहे का की, कशासाठी एक सन्मा. सदस्यांना धरणे धरुन एका लोकप्रतिनिधीला आपल्या न्यायी हक्कासाठी रस्त्यावर उतरावे लागते?

मा. सभापती :-

याबाबतीत मी स्वतः अग्रेसर होतो आणि प्रशासनाच्या बरोबर त्याबद्दलची चर्चा करुनही मी त्यांना त्याबद्दलची माहिती आणि निर्देश दिले. त्याप्रमाणे ते माहिती गोळा करण्याच्या मागे राहिलेले आहेत. मी स्वतः त्या बाबतीमध्ये अग्रेसर आहे. त्यांना त्याची माहिती लवकरात लवकर मिळाली पाहिजे आणि ती माहिती प्रशासनाकडून मिळाली म्हणून मी वारंवार प्रशासनाच्या संपर्कामध्ये आहे.

अशोक पाटील :-

जे अहवाल आपल्या या स्थायी समितीसमोर प्रशासनाने अगदी हिरीरीने मांडले, आपणदेखील ते अहवाल स्विकारले आणि पुढच्या सभेमध्ये ते अहवाल विषयपटलावर घेऊन त्याच्यावर रितसर चर्चा करुन वादंग होऊन ठरावदेखील झालेले आहेत. अशा परिस्थितीत प्रशासनाकडे अहवाल असतांनादेखील ते अहवाल सभागृहासमोर येऊन अहवाल गोळा करण्याचे काम अजुन चाललेले आहे. म्हणजे याच्यामध्ये नक्की काय गोंडबंगाल आहे?

मा. सभापती :-

सन्मा. सदस्य अशोक पाटीलजी आपण जी सभागृहामध्ये ज्या बाबतीत चर्चा सुरु केलेली आहे. या चर्चेची मी पूर्णपणे सहमत आहे. पण आपल्याला त्याचे उत्तर हवे असेल तर या सभेनंतर मी आपल्याला वेळ देईन. तेव्हा आपण बोलावे आणि पुढील सभेचे कामकाज सचिवांनी सुरु करावे.

अशोक पाटील :-

धन्यवाद.

जोजफ घोन्सालवीस :-

सभापती साहेब, सभा सुरु होण्यापुर्वी बोलतो की, आपण गेल्या वेळेला आश्वासन दिलेले होते की, हा रोडचा विषय आम्ही या सभेमध्ये घेऊ.

अशोक पाटील :-

सन्मा. सदस्य जोजफ घोन्सालवीस साहेब, एक मिनिट. प्रोसिडींगमध्ये हे सगळेच विषय आहेत. सभापती महोदय, मी आपल्याला सगळ्यांच्या वतीने विनंती करतो, प्रोसिडींग मंजुर करणे म्हणजे प्रोसिडींगमध्ये ज्या ग्रॅमॅटिकल मिस्टेक आहेत. ते झाल्यानंतर आम्हांला काही मुद्दे उपस्थित करायचे आहेत. चर्चा करायची आहे. तर आपण आम्हांला ही प्रोसिडींग मंजुर झाल्यानंतर अनुमती द्यावी. जसा त्यांचा प्रश्न आहे तसा माझादेखील प्रश्न आहे.

मा. सभापती :-

आपण प्रोसिडींगमध्ये चर्चा करू शकतो. चर्चा करू शकत नाही असे नाही. पण त्याच्यामध्ये ज्या ग्रॅमॅटिकल मिस्टेक असतील त्याच घेऊ शकतो. आपण प्रोसिडींग बदलू शकत नाही.

अशोक पाटील :-

मी आपल्याला प्रोसिडींग बदलण्याची विनंती करीत नाही. प्रोसिडींग मंजुर झाल्यानंतर म्हणजेच ज्या काही ग्रॅमॅटिकल मिस्टेक वगैरे असतील त्या सर्व मंजुर झाल्यानंतर त्याच्यामध्ये जो काही उल्लेख आहे की, आम्ही तुम्हांला जे काही प्रश्न विचारलेले आहेत आणि त्या प्रश्नांना तुम्ही जे रुलिंग दिलेले आहे त्याच्याबद्दल आम्हांला तुमच्याबरोबर चर्चा करायची आहे.

मा. सभापती :-

प्रोसिडींग मंजुर झाल्यानंतर चर्चा करायची, मग ठिक आहे.

प्रभात पाटील :-

सभापती महोदय, सभेला सुरुवात होण्यापुर्वी एक अभिनंदनाचा ठराव मांडते. संपुर्ण भारताचे लक्ष लागून राहिलेल्या इंडियन आयडॉल स्पर्धेमध्ये एक मराठी तरुण पुढे आलेला आहे. संपुर्ण देशामध्ये त्याचे नांव झालेले आहे. आपणही त्याच्या अभिनंदनाचा ठराव मांडून कौतुक करावे अशी मी विनंती करते.

हॅरल बोर्जिस :-

सन्मा. सदस्य प्रभात पाटील यांनी जो अभिनंदनाचा ठराव मांडलेला आहे त्या ठरावास माझे अनुमोदन आहे.

मा. सभापती :-

हा ठराव सर्वानुमते मंजूर झालेला आहे.

अभिनंदन ठराव क्र. १७१ :-

संपुर्ण भारताचे लक्ष लागून राहिलेल्या इंडियन आयडॉल स्पर्धेमध्ये श्री. अभिजीत सावंत हा एक मराठी तरुण पुढे आलेला आहे. संपुर्ण देशामध्ये त्याचे नांव झालेले आहे. त्यामुळे ही सभा त्याचे अभिनंदनाचा ठराव मांडत आहे.

सुचक :- श्रीम. प्रभात पाटील.

अनुमोदन :- श्री. हॅरल बोर्जीस.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

मा. सभापती

स्थायी समिती सभा

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. १५८ चे वाचन केले.)

प्र. सचिव :-

प्रथम दि. २९/०१/२००५ च्या इतिवृत्तांतामधील दुरुस्त्या बघुया.

रिटा शाह :-

सचिव साहेब, मागच्या मिटींगमध्ये मी आपल्याला सांगितले होते की, प्रोसिडींगमध्ये काहीतरी चुका आहेत. त्या चुका सुधारायच्या आहेत. त्या चुका मी तुमच्यासमोर येऊन त्या चुका मी तुम्हांला दाखविणार. मी त्यानंतर धरणेवर बसलेली होती. पण त्या चुकांचे काही झालेले नाही. तर मी तुमच्याकडे येऊन लेखी पाठवणार. तुम्हांला ज्या काही सुधारणा करायच्या असतील त्या सुधारणा करून घ्या.

मा. सभापती :-

तुमचे जे काही ठराविक मुद्दे असतील ते द्या. तो पुर्ण विषय येणार नाही.

अशोक पाटील :-

तुम्ही रुलिंग दिलेले आहे. आम्ही जे प्रश्न विचारलेले आहेत त्या प्रश्नांवरच आम्ही चर्चा करणार.

जोजफ घोन्सालवीस :-

दि. २९/०१/२००५ च्या इतिवृत्तांतामध्ये पान क्र. ३ वर जे लवकरात लवकर म्हणजे किती आहे त्या ऐवजी कधी हा शब्द पाहिजे. त्यानंतर पान क्र. ६ वर आम्ही तिथे खणून मागत होतो तर तिथे खणून दिले नाही यात तुमच्या प्रशासनाची काय अडचण आहे. आणखीन, एवढ्य गंभीर विषयाची सभा संपल्यानंतर चर्चा कशाला. तुम्ही यांची स्पेशल सभा बोलावा. येथे काय आलेले आहे. करोडो रुपयाचे काम आणि आपण आम्हांला खोदून दाखविले नाही. परत, सभा संपल्यानंतर चर्चा करून घरी पाठवणार. त्यात आहे त्याऐवजी यात पाहिजे. पान क्र. ७ वर संपुर्ण रोड झाला. पण त्याला सर्व्हिस रोड नाही. पान क्र. १० वर, आणि आम्ही ते प्रत्येक सभेत मांडतो असे तीन वेळा झाले. का तुम्ही मिटींग लावत नाहीत. आम्ही एकदम हे करून मांडतो, त्याऐवजी आम्ही ते प्रत्येक सभेत मांडतो असे पाहिजे. पान क्र. १३ वर चर्चा करता करता तो संपुर्ण रोड होऊन जाईल असे पाहिजे. पान क्र. १४ वर ह्या डायसवरून चारदा रुलिंग झाली. आणखीन कधी चर्चेनंतर विषय आणणार आहे त्याऐवजी आहात हा शब्द पाहिजे.

अनंत पाटील :-

पान क्र. २९ वर माझे जे स्टेटमेंट आहे. स्टेटज लागावे असा शब्द आहे, त्या ठिकाणी बांधावे हा शब्द पाहिजे.

सुर्यकांत भोईर :-

सचिव साहेब, पान क्र. २६ वर मिलन म्हात्रे असे लिहिलेले आहे. त्याच्याऐवजी मिलन पाटील असे पाहिजे.

केशव घरत :-

ह्यांनी मला सांगितले होते की, साहेब, मध्यस्थी करुन ते प्रकरण सोडवा. या ठिकाणी फक्त मध्ये केलेले आहे. त्या ठिकाणी मध्यस्थी हा शब्द पाहिजे.

सुर्यकांत भोईर :-

साहेब, पान क्र. ३२ वर खालून बघा. सन्मा. सभापती महोदय, त्या वाक्यामध्ये महला लिहिलेले आहे त्या ठिकाणी महिला असा शब्द पाहिजे. महिला बालकल्याणाचे आहे त्या ठिकाणी च्या करा.

अशोक पाटील :-

पान क्र. ४४ वर माझेच स्टेटमेंट आहे. सभापती महोदय, सेवा ज्येष्ठता यादी सादर करुन याबाबतचा नियम घेण्यासाठी याएवजी विषय घेण्यासाठी हा शब्द पाहिजे. म्हणजे ते वाक्य विषय घेण्यासाठी आपण त्यांना तसे आदेश द्या असे होईल.

सुर्यकांत भोईर :-

पान क्र. ३३ वर सप्टेंबर महिन्यात त्या सभापती झाल्या आहेत. आहे एवजी आहेत असे पाहिजे. त्याच्यानंतर पाचवी ओळ महिला व बालकल्याण समिती सभापतींचे आपण प्रत्येक वेळी डाव डावलता त्याएवजी नांव डावलता असे पाहिजे.

केशव घरत :-

साहेब, पान क्र. ६५ वर तो रस्ता जाणार कसा ते सांगा असे पाहिजे.

सुर्यकांत भोईर :-

पान क्र. ४४ वर सभापती साहेब, हे जो १५५ लोक त्याएवजी हे जे १५५ लोक असे पाहिजे. पान क्र. ४७ वर ठेकेदाराचे वाढीव दर असे लिहायला पाहिजे.

प्र. सचिव :-

दि. ५/२/२००५ च्या इतिवृत्तांतामध्ये तिन्ही ठराव आहेत.

प्रभात पाटील :-

मा. स्थायी समितीची सभा दि. २९/०१/२००५ व दि. ०५/०२/२००५ रोजीच्या इतिवृत्तांताचे या ठिकाणी वाचन झालेले आहे. त्या इतिवृत्तांतास दुरुस्तीसहीत मंजूर करावे असा मी ठराव मांडत आहे.

हॅरल बॉर्जिस :-

ठरावास माझे अनुमोदन आहे.

सुर्यकांत भोईर :-

सभापती महोदय, महानगरपालिकेच्या आस्थापनेवरील ५३८ कर्मचा-यांच्या सेवा ज्येष्ठतेबाबत विचारविनिमय करुन निर्णय घेणेबाबत आपण पुढच्या सभेत याच्याबद्दल स्वतंत्र मिटिंग बोलावुन ज्येष्ठतेबद्दल चर्चा करुन त्यांची जी मागणी आहे ५३८ लोकांना सामावुन घ्यायचे आहे. तो विषय तुम्ही पुढच्या सभेत घ्यावा. अशी माझी विनंती आहे.

मा. सभापती :-

तुम्ही तुमची सुचना दिली. त्याचा असा विषय आहे की, आपले जे ५३८ कर्मचारी होते. आपण त्यांना आपल्या आस्थापनेवर घेतले. आस्थापनेवर घेतल्यानंतर कर्मचायांना ज्या पद्धतीच्या फॅसिलिटीज असतात म्हणजे बदलीवर घेणे वगैरे. त्याच्यावर आपल्याला त्यांनी मागच्या वेळेला निर्बंध दिलेले होते. त्यांना घेताना त्यांनी आपली अट सभेमध्ये दिलेली होती. ती अट शिथिल करण्याच्या बाबतीमध्ये आपण शासनाला पत्रसुद्धा दिलेले आहे की, जे आस्थापनेवरील सर्वसामान्य कर्मचारी आहेत. त्याप्रमाणे त्यांना फॅसिलिटीज मिळव्यात असे आपण त्यांना कळविलेले आहे. पण आपल्याला याबाबत काय सांगायचे आहे ते जरा सुस्पष्ट करावे.

सुर्यकांत भोईर :-

महानगरपालिकेतील आस्थापनेवर असलेल्या ५३८ कर्मचायांच्या सेवा ज्येष्ठतेवर विचार विनिमय करुन निर्णय घेण्याबाबतचा विषय आहे. एकुण ५३८ कर्मचारी आहेत. आपण मध्ये दोन-चार जणांना हे करतो. तसे संपुर्ण ५३८ कर्मचा-यांनासुद्धा हे करुन घ्यावे. मागे जे तिघा जणांना आलेले त्याच्याएवजी ५३८ कर्मचा-यांना तुम्ही घ्या. एकंदरीत सर्व कर्मचायांना घ्या. तुम्ही असा भेदभाव करु नका.

प्रभात पाटील :-

मागच्या मिटिंगमध्ये काही कर्मचा-यांना सेवा ज्येष्ठता देण्याबद्दल विषय आला होता. एकंदरीत जे कर्मचारी आहेत. म्हणजे जे ५३८ कर्मचारी आहेत. त्यांचा तुम्ही एकंदरीत विषय आणा. सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील नगराध्यक्ष असताना काही कर्मचा-यांना परमनन्ट केले गेले. तर सर्वांनाच तशी सेवाज्येष्ठता किंवा त्यांना त्यांचे पदभार देण्यांत यावेत. आपल्या इथे काही लोक ऑफिसमध्ये कामाला आहेत. परंतु, त्यांचा हुद्दा हा सफाई कामगारांचा आहे. जो माणुस आपल्याकडे वॉलमेन म्हणुन काम करतो. त्याची नोंद आपल्याकडे सफाई कामगार म्हणुन आहे. तर अशी जी काही पदे आहेत ती पदे

भरायची आहे. तर त्या संदर्भात एकत्रितपणे विचारविनिमय करण्यांत यावा असा कदाचित त्यांचा उद्देश असेल.

मा. सभापती :-

सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील आणि सन्मा. सदस्य सुर्यकांत भोईर यांनी सेवा ज्येष्ठतेबद्दल विचारणा केलेली आहे आणि ती सुचना या ठिकाणी मांडलेली आहे. संबंधित खात्याकडून आस्थापनेबद्दलची माहिती मागवून त्याविषयाची संपूर्ण माहिती मिळाल्यानंतर तो विषय सभेपुढे आणण्यात येईल.

अशोक पाटील :-

सभापती महोदय, त्याविषयाच्या संदर्भात मी तुम्हाला तसे लेखी पत्रसुद्धा दिलेले आहे.

जोजफ घोन्सालवीस :-

सभापती साहेब, आपण आम्हाला गेल्या सभेला सांगितलेले होते की, बजेटची सभा संपल्यानंतर बजेट हे झाल्यानंतर आपण तो रोडचा विषय मिटिंगमध्ये घेऊ. तो विषय या सभेत घेतलेला नाही.

मा. सभापती :-

कुठला विषय?

जोजफ घोन्सालवीस :-

काशिमिरा रोडच्या संदर्भातील विषय होता.

मा. सभापती :-

मी त्या संदर्भामध्ये खात्याकडून माहिती मागितलेली आहे. ती माहिती मला प्राप्त झालेली नाही. मी त्या विषयासंदर्भात आयुक्तांबरोबर चर्चादेखील केलेली आहे की अशा पद्धतीची माहिती आहे. ती माहिती मला तुम्ही द्या. सर्व सन्मा. सदस्यांची त्या विषयामध्ये आग्रहाची भुमिका आहे. तो विषय विषयपटलावर घेण्यासाठी आम्हाला माहिती द्यावी. असे मी प्रशासनाला कळविलेले आहे.

अशोक पाटील :-

सभापती महोदय, एक महिना होऊन गेला. आपण दिवाळीपासून माहिती मागितलेली आहे. हा विषय जेव्हा मागच्या वेळेला मिटिंगमध्ये आला होता. तेव्हा एक महिन्यापुर्वी आपण आम्हाला अशी माहिती घेतो आणि हा विषय या स्थायी समितीच्या सभागृहासमोर ठेवतो. या गोष्टीलासुद्धा आता एक महिना होऊन गेलेला आहे. प्रशासन अजूनपर्यंत आपल्याला माहिती देत नाही. सन्मा. सदस्या रिटा शाह यांनी अहवाल मागितला तो अहवाल सापडत नाही. एकंदर आपल्याला प्रशासन सहकार्य करीत नाही. अशी सभागृहाची भावना होत चाललेली आहे की खरोखर प्रशासन मुद्दाम टाळाटाळ करते की, त्यांच्याकडून दिरंगाई होते. हे नक्की काय चाललेले आहे. आपण दिवाळीमध्ये पाहणी दौरा केलेला आहे. आपल्याला सदस्य दिवाळीपासून मागणी करीत आहे. एक महिन्यापुर्वीच्या स्थायी समितीमध्ये आपण आम्हाला भरपुर आश्वासन दिले की, आम्ही प्रशासनाकडून माहिती घेऊन लवकरच विषयपटलावर हा विषय आणतो. तरीसुद्धा आपल्याला प्रशासन माहिती देऊ शकत नाही. प्रशासन तुम्हाला सहकार्य करीत नाही तर सर्वसामान्य सदस्यांना काय सहकार्य करेल?

जोजफ घोन्सालवीस :-

साहेब, तुमचेच रुलिंग आहे ते बघा.

मा. सभापती :-

ते रुलिंग मी प्रोसिडिंगमध्ये वाचून घेतले.

जोजफ घोन्सालवीस :-

साहेब, याला काही अडचण आहे का? आम्ही किती वेळा बोलायचे.

प्रभात पाटील :-

सध्या आपल्या एक सन्मा. सदस्या धरणे धरून बसलेल्या आहेत. या विषयावर वारंवार इथेसुद्धा चर्चा होते. प्रत्येक वेळेला आता असे वाटायला लागलेले आहे की प्रशासन शासनाच्या हातून बाहेर चाललेले आहे.

अशोक पाटील :-

शासनाचा प्रशासनावर अंकुश राहिलेला नाही.

प्रभात पाटील :-

असे होऊ नये. या सभागृहाची प्रतिमासुद्धा मलीन होऊ नये. त्याहीपेक्षा मिरा भाईंदर महापालिकेचे स्वरूपच बदलून जावू नये. इथे केवळ प्रशासनच कार्यरत आहे आणि शासन नाहीच आहे. असेच जवळजवळ स्पष्ट झालेले आहे.

अशोक पाटील :-

आज सर्वसामान्य सदस्य उतरले. सत्ताधारी पक्षाचे लोक उतरले. अशा पद्धतीने कारभार होत असेल तर उद्या तुम्हाला पदाधिकाऱ्यांना रस्त्यावर उतरण्याची वेळ येऊ नये. या संदर्भात माहिती देण्यासाठी प्रशासनाला काय अडचण आहे? आपण त्यांच्याकडे लेखी माहिती मागितली. अजुनपर्यंत माहिती देत नाही. दिवाळी गेली. आता होळी येईल. काय अडचण आहे?

जोजफ घोन्सालवीस :-

आपण ठोस आश्वासन द्या.

रिटा शाह :-

सभापती महोदय, आता सन्मा. सदस्य अशोक पाटील साहेबांनी जो मुद्दा उपस्थित केला. तो दिवाळीपूर्वीचा मुद्दा आहे की, काशीमिरा रोडवर आपल्या स्थायी समितीचे सर्व सदस्य सर्व्हेला गेलो होतो. आपण नंतर सांगितले होते की, आपण लगेच मिटिंग लावु आणि मिटिंगमध्ये विषय घेऊ. आपली पकड प्रशासनावर राहिली नाही. हा हसायचा मुद्दा नाही. आपल्यासाठी ती गोष्ट दुःखाची आहे की, प्रशासनावर आपले काही नियंत्रण राहिलेले नाही असे दिसून येते. तेव्हा मी यापुढे सांगते की, काशिमिरा रोडच्या आजुबाजुला जे अनधिकृत बांधकाम झालेले आहे. नाईक साहेबांनी नुतनीकरण करून त्यांना एन.ओ.सी. दिलेली आहे आणि त्या हिशेबाने तीन-तीन मजल्याची बिल्डिंग झालेली आहे. त्याच्यावर काही कार्यवाही झालेली नाही. काशिमिरा रोडचा जो सर्व्हे केला त्याचा रिपोर्ट स्थायी समितीवर आलेला नाही, विषय आलेला नाही. तर मला असे वाटते की, मी एका विषयासाठी धरणेवर गेलली आहे. माझा जो अडीच वर्षांचा कालावधी राहिलेला आहे. तो कालावधी फक्त धरणे करण्यासाठीच जाणार आहे असे प्रशासनाची चाल बघून मला वाटत आहे.

जोजफ घोन्सालवीस :-

सभापती साहेब, आम्हाला हे दुःखाने बोलावे लागते की आपले हे रुलिंग आहे की मी पुढच्या सभेत हा विषय घेतो. तर मग आम्ही काय समजायचे?

मा. सभापती :-

मी तुम्हाला याविषयी बोललो की मला माहिती प्राप्त झाली तरच मी विषय घेऊ शकेन. मला प्रशासनाकडून माहिती प्राप्त व्हायला नको का?

अशोक पाटील :-

साहेब, आपण नक्की काय काय माहिती मागितलेली आहे.

मा. सभापती :-

जी माहिती आपल्याला हवी आहे ती माहिती मागितलेली आहे.

अशोक पाटील :-

तुम्ही काय माहिती मागितलेली आहे?

जोजफ घोन्सालवीस :-

काय माहिती हवी आहे? तुम्ही काय माहिती देणार आहात? ते आधी सांगा.

अशोक पाटील :-

आपण नक्की काय माहिती मागितली?

रिटा शाह :-

सभापती महोदय, तुम्हाला ही माहिती मिळत नाही. मग आम्ही सर्व नगरसेवक धरणेवर बसतो. तुम्हाला माहिती मिळेल.

मा. सभापती :-

साहेब माझे ऐका. आपल्याला याच्याबद्दल काय माहिती पाहिजे ते प्रथम तुम्ही मला सांगा. आपल्याला जो रस्त्याबद्दल विषय घ्यायचा आहे.

अशोक पाटील :-

आपण जो पाहणी अहवाल केला होता. त्याच्यामध्ये ज्या त्रुटी सदस्यांना आढळून आलेल्या आहेत. तुम्हालादेखील काही त्रुटी आढळून आलेल्या आहेत. आपण रोडवर चर्चा सुद्धा केलेल्या आहेत. त्या संदर्भातील विषय घेऊन आपल्याला त्याच्यावर निर्णय घ्यायचा होता. म्हणून आम्ही तुमच्या मागे लागलो की तो विषय विषयपटलावर सभागृहासमोर घ्या आणि चर्चेअंती ज्या काही त्रुटी आम्हाला दिसून आलेल्या आहेत. त्याच्यावर सर्व सन्मा. सदस्य चर्चा करतील. त्याच्यावर तुम्ही रुलिंग द्या. रुलिंग झाल्यानंतर कारवाई करणे हे काम प्रशासनाचे आहे. काही अतिक्रमणाचा भाग आहे. काही ठिकाणी रस्त्याची लांबी, रुंदी कमी झालेली आहे. काही रस्त्याच्या इतर त्रुटी झालेल्या आहेत. त्या त्रुटी सदस्यांनी नोट केलेल्या आहेत. पण आपण जेव्हा विषयपटलावर विषय घ्याल. तेव्हा सदस्य ते मुद्दे मांडतील आणि मग ती चर्चा होऊन त्याच्यावर निर्णय होईल.

गजानन भोईर :-

सभापती साहेब, रस्त्याच्या मधले जे डिव्हाईडर आहेत. त्याला आपण झाडे लावलेली आहेत. त्याच्यामध्ये जे प्लास्टिक किंवा डांबराचे जे तुकडे होते त्याबद्दल मी उपायुक्त साहेबांना विचारणा केलेली होती. तेव्हा ते बोलले की, ते संपुर्ण काढून नंतर याच्यामध्ये माती भरणा करणार. पण आज परिस्थिती बघा. त्याच्यावरच माती टाकून झाडे लावलेली आहेत. आजसुद्धा तुम्ही तेथे जाऊन बघा. म्हणजे संपुर्ण काम झाल्यानंतर तुम्ही माहिती द्याल की काय कराल? डिव्हाडरचे सांगितले तरी त्याच्यावर तशीच माती टाकतात.

मॉरस रॉड्रिक्स :-

तसे चालते. झाडे जगतात.

गजानन भोईर :-

झाडे जगतात. मग बाजूला बांधकाम कशाला पाहिजे?

जोजफ घोन्सालवीस :-

मग त्याला काय अर्थ नाही.

अशोक पाटील :-

साहेब, त्या रस्त्याला अतिक्रमण झालेले आहे.

गजानन भोईर :-

तुम्ही याची माहिती कधी देणार?

जोजफ घोन्सालवीस :-

झाडाला शेणखत दिले. तेव्हा संपुर्ण प्रशासन बरोबर होते.

सुर्यकांत भोईर :-

सभापती महोदय, रस्त्याच्या डिव्हाईडरमध्ये जे ग्रीन कोर्ट क्लबला पत्र्याचे फलक लावलेले आहेत. त्याबद्दल महापालिकेची परवानगी घेतलेली आहे का? सभापती महोदय, जे ग्रीन कोर्टचे क्लबला पत्र्याचे बोर्ड लागलेले आहेत. त्याच्यावर रुलींग द्या.

मा. सभापती :-

त्या रस्त्याबाबत ज्या संस्थेला किंवा बिल्डर म्हणजे जे विकासकर्ते आहेत. आपण त्यांना तेवढ्या पट्ट्यामध्ये गार्डन विकसित करायला दिलेले आहे. त्यांनी तिथे त्यांची पब्लिसिटी करावी अशा पद्धतीने प्रशासनाने त्या अटीशीतलं त्यांना ते गार्डन विकसित करायला दिलेले आहे.

सुर्यकांत भोईर :-

आपण आता रोडचे टेन्डर काढलेले आहे. मग डिव्हायडरचेसुद्धा टेन्डर असेल का?

जोजफ घोन्सालवीस :-

सन्मा. सदस्य सुर्यकांत भोईर तो विषय येऊ दे. विषय आल्याशिवाय ते कसे बोलणार? त्याला ठराव करावा लागेल.

अशोक पाटील :-

विषय पटलावर विषय येऊ दे. आता तुम्ही ते विचारणार. तुम्हाला जे विचारायचे आहे. त्याबद्दल विषयपटलावर विषय येऊ दे नाहीतर आपण कधीच बोललो असतो. विषयपटलावर विषय आल्यानंतर सर्व्हिस रोडचे काय झाले? वगैरे मुद्दे आपल्याला मांडायचे आहेत.

मा. सभापती :-

माझे असे म्हणणे आहे की, या विषयाबाबत चर्चा करण्यासाठी आपण माझ्या दालनात या.

जोजफ घोन्सालवीस :-

दालनात चर्चा नको. इथे ठराव झाला पाहिजे.

मा. सभापती :-

प्रथम मी काय बोलतो ते ऐका. नंतर तुम्ही बोला. तुम्ही तसे बोलून होणार आहे का? आपण जे बोलु ते सगळे होईल.

गजानन भोईर :-

सभापती साहेब, बोलून-बोलून आता सहा महिने झाले. आता अजून किती बोलणार? चारचौघात खुल्या मैदानातच होऊ द्या.

मा. सभापती :-

माझ्या दालनामध्ये अधिकारी आणि आपण सर्वजण बसु या आणि आपण त्याच्यावर चर्चा करु या.

जोजफ घोन्सालवीस :-

तुमच्या दालनात चर्चा नको. प्रथम याच्यावर ठराव व्हायला पाहिजे. तिथे संपुर्ण सर्व्हिस रोड गायब आहे. किती जमीन गेली? त्याचे किती हे झाले असेल? तिथे सगळी अतिक्रमणे आहेत. आम्ही बघितले तर आम्हाला कसे वाटले.

मा. सभापती :-

सन्मा. सदस्य जोजफ घोन्सालवीसजी आपण जो दिडशे फुटाचा रस्ता केला. त्या दिडशे फुटाच्या रस्त्यावर एकही ॲक्विझीशन न करता तो दिडशे फुटाचा रस्ता आपण केला. आपण जागेचे एकही ॲक्विझीशन केलेले नाही.

जोजफ घोन्सालवीस :-

साहेब, जे काही झाले आणि जे काही आहे. ते आमच्यासमोर मांडा. जर तुम्हाला पटलावर पास करायचे नसेल तर तुम्ही बहुमताने फेटाळणारच आहात. काय फरक पडणार आहे.

गजानन भोईर :-

आहे ते समोर ठेवा.

जोजफ घोन्सालवीस :-

असा ठराव मांडा. नाहीतर समोर ठेवा. कारण ते तुमच्याच हातात आहे. आमच्या हातात कुठे आहे? आपण उगाच घाबरता.

मा. सभापती :-

मी घाबरत नाही. विरोधी पक्ष आणि सहकारी पक्ष बाजूला बसलेले असतील तर मी घाबरेन का?

गजानन भोईर :-

आम्हाला विरोध करायला लागतोच.

जोजफ घोन्सालवीस :-

ह्या डायसवरून तुम्ही तीन वेळा सांगितले पुढच्या सभेला घेतो. मग त्याला काय अर्थ आहे का?

मा. सभापती :-

मी तुम्हाला फायनल सांगतो की पहिल्यांदा या विषयावर आपल्या दालनामध्ये आपण चर्चेला बसुया.

अशोक पाटील :-

खाजगी चर्चेला बसु या.

मा. सभापती :-

ती चर्चा काही खाजगी चर्चा नाही.

गजानन भोईर :-

सभापतीसाहेब, चर्चेची तारीख सांगा. आपण कधी चर्चा करायची.

मा. सभापती :-

आपण चर्चेला बसु या आणि त्याच्यावर विचारविनिमय करुन आपल्याला तो विषय कोणत्या पद्धतीने घेता येईल, कोणत्या पद्धतीने घेतला पाहिजे याचा निर्णय येऊन आपण तो विषय घेऊया.

गजानन भोईर :-

सभापतीसाहेब, या विषयाची चर्चा करण्यासाठी आजच सभा लावा. विषय संपवा.

जोजफ घोन्सालवीस :-

विषयपत्रिकेवर तो विषय आणा. तुम्ही चार वेळा तुमचे हेच बोलणे चालु आहे की विषयपत्रिकेवर विषय आणत नाही आणि दालनात बसुन चर्चा करायची.

मा. सभापती :-

आपण उद्या ११ वाजता ती सभा ठेवु या. पुढचा विषय घेण्यांत यावा.

सुर्यकांत भोईर :-

माझा गेल्या सभेचा नाल्याबद्दल विषय होता. मला जे पेपर दाखविलेले. त्यात प्लॅन पास झाला की नाही झाला.

मा. सभापती :-

तुम्हाला सभेनंतर बोलु या.

सुर्यकांत भोईर :-

साहेब, तिथे भरणी अजुनपर्यंत चालू आहे. ती भरणी तरी कमीत कमी बंद करायला सांगा.

मा. सभापती :-

त्याचे रुलिंग सभेनंतर देतो.

सुर्यकांत भोईर :-

संपुर्ण नाला बुजल्यानंतर तुम्ही त्याचा सर्व्हे कराल का?

मा. सभापती :-

आपल्याला या सभेनंतर रुलिंग दिले जाईल.

सुर्यकांत भोईर :-

तुम्ही प्रत्यक्ष बघा की, मुंन्शी कंपाऊंडमध्ये पाणी कसे भरत चाललेले आहे?

अशोक पाटील :-

सचिव महोदय, आपली आतापर्यंत कुठली कुठली प्रोसीडिंग मंजुर करण्याची पेंडिंग आहे?

प्र. सचिव :-

मागची तीन आणि याच्या अगोदरची प्रोसीडिंग बाकी आहे.

अशोक पाटील :-

दि. ०१/११/२००४ ची प्रोसीडिंग मंजुर झाली का? जी वादग्रस्त प्रोसीडिंग होती.

प्र. सचिव :-

ती प्रोसीडिंग मंजुर झालेली आहे. ज्याच्यामध्ये वादाचा मुद्दा होता.

मा. सभापती :-

सन्मा. सदस्य सुर्यकांत भोईर यांच्या मुद्याप्रमाणे विकासकर्त्याने त्या ठिकाणी भरणी सुरु केलेली आहे. त्या संदर्भाची नोटीस आज ए.टी.पी. देऊन टाकतील.

सुर्यकांत भोईर :-

साहेब, एक आठवडा झाला नोटीस लिहुन ठेवलेली आहे. पण ती पुढे जात नाही.

मा. सभापती :-

आज नोटीस देतील.

सुर्यकांत भोईर :-

सभापती साहेब, पुढच्या मिटिंगपर्यंत त्याची कार्यवाही झाली नाही तर मी पुढच्या सभेत जे काही करायचे असेल ते करेन.

गजानन भोईर :-

सभापतीसाहेब, आपले एकुण नगरसेवक किती आहेत?

मा. सभापती :-

आता सध्याचा विषय सभेपुरता घ्या. विषय सोडुन बोलु नका.

गजानन भोईर :-

सभापती साहेब, विषय सोडुन बोलत नाही. मला बोलायचे आहे.

मा. सभापती :-

तो सभेचा विषयच नाही. त्यामुळे तुम्ही नंतर बोला.

गजानन भोईर :-

विषय नाही असे कसे तुम्ही बोलता. आपण खर्च करतो. आता विषय आहे. मी बोलतो की ७८ नगरसेवक आहेत. मग ७९ नगरसेवक कुठे गेले?

मा. सभापती :-

माझे ऐका. आपण प्रश्न उलटा घेतलेला नाही असे मला सांगायचे आहे. त्या सदस्याचे नाव राहुन गेले पण याच्यामध्ये फोटो आहे.

गजानन भोईर :-

आपण प्रुफ चेक करतो.

मा. सभापती :-

आता ही दुरुस्ती राहिलेली आहे.

गजानन भोईर :-

तुम्ही याच्यामध्ये दुरुस्ती करणार का?

मा. सभापती :-

आता कशी काय दुरुस्ती करणार? ते मला तुम्ही सांगा.

गजानन भोईर :-

मग प्रुफ करताना आपले अधिकारी काय करतात?

मा. सभापती :-

अधिकाऱ्यांनी ही चुक केलेली नाही.

गजानन भोईर :-

पण अधिकारी करीत नाही याचा अर्थ काय? तुम्ही एकदा बोलता की अधिकारी आम्हाला कुठले सहकार्य करीत नाहीत. कुठली उत्तरे देत नाहीत. तुम्ही आम्हाला सांगा. आम्ही अधिकाऱ्यांना विचारतो.

मा. सभापती :-

सदर दिनदर्शिकेमध्ये ज्या सन्मा. सदस्यांचे नाव राहिलेले आहे. साहेब, वस्तुस्थिती आपल्यासमोर आहे. परंतु, त्या सदस्यांचे त्या ठिकाणी फोटो आणि नाव आहे.

गजानन भोईर :-

फोटो याच्यात वगळला की काय?

मा. सभापती :-

ते दुरुस्तीमध्ये राहून गेले.

गजानन भोईर :-

आपले अधिकारी प्रुफ चेक करण्यांत किती हुशार आहेत. हे याच्यावरून आता दिसून येते.

मा. सभापती :-

ते निर्दशनास आलेले आहे. सर्व ठिक आहे. पुढचा विषय घेण्यांत यावा.

गजानन भोईर :-

साहेब, त्यांनी डायरीमध्ये ७८ संख्या दिली तर त्यांना ७९ संख्या वाचता येत नाही का? आता त्या अधिकाऱ्यांनीच बघावे कोणाचे नाव राहिले ते. तेरा जणांना नावाच्या डायऱ्या मिळालेल्या नाहीत.

प्रकरण क्र. १५८ :-

दि. २९/०१/२००५ (अर्थसंकल्प सादर), दि. २९/०१/२००५ व दि. ०५/०२/२००५ रोजीच्या मा. स्थायी समितीचे इतिवृत्तांत कायम करणे.

ठराव क्र. १७२ :-

मा. सदस्यांनी सुचविलेल्या दुरुत्यांसह दि. २९/०१/२००५ (अर्थसंकल्प सादर), दि. २९/०१/२००५ व दि. ०५/०२/२००५ रोजीच्या मा. स्थायी समितीचे इतिवृत्तांत कायम करणेत येत आहे.

सुचक :- श्रीम. प्रभात पाटील.

अनुमोदन :- श्री. हॅरल बोर्जिस.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

मा. सभापती

स्थायी समिती सभा

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. १५९ चे वाचन केले.)

हॅरल बोर्जिस :-

सभापतींच्या परवानगीने आजच्या स्थायी समितीच्या विषयपटलावर प्रकरण क्र. १५९ पुर्व प्राथमिक आणि माध्यामिक विभाग सुरु करणेबाबत विचार विनिमय करणे. सर्वप्रथम मी सभापतींना धन्यवाद देतो. शहराच्या दृष्टीने आणि विशेष करून शिक्षणाच्या दृष्टीने अत्यावश्यक जो विषय होता तो विषय आजच्या विषयपटलावर आणलेला आहे. सभापती महोदय, सर्व सन्मा. सदस्यांच्या वतीने आपल्याला धन्यवाद देतो. मागच्या महासभेमध्ये विशेष शिक्षण कर म्हणुन या चालु आर्थिक वर्षापासुन एक प्रयोजन केलेले आहे. महासभेमध्येसुद्धा सर्व सन्मा. सदस्यांनी शिक्षणाच्या बाबतीमध्ये बऱ्याच वेळेला वाजवी अशा चर्चा केलेल्या आहेत. त्यांनी शहराच्या दृष्टीने अत्यावश्यक अशी जी बाब आहे. आपल्या ज्या सध्या पुर्व प्राथमिक शाळा आहेत, त्या शाळांना पुर्व प्राथमिक आणि माध्यमिक विभाग सुरु करण्यासाठी बऱ्याच वेळेला या विषयावर वादंग झालेला आहे. आजच्या सभेमध्ये हा विषय विचार विनिमयासाठी आलेला असताना मी सर्वप्रथम सभापतींना धन्यवाद दिलेले आहेत. शहराच्या दृष्टीने शिक्षण विभागावर बऱ्याच अंशी प्रशासनावर शिक्षणाच्या बाबतीमध्ये बोलतो की, काही अंशी थोडासा

अंकुश राहिलेला नाही. ही सुद्धा वस्तुस्थिती आहे. ती वस्तुस्थिती नाकारता येत नाही. आम्ही, आपण, प्रशासन सर्वजण या गोष्टीशी ज्ञात आहोत. आपल्याला पुढे जाऊन हा जो पूर्व प्राथमिक आणि माध्यमिक विभाग सुरु करायचा आहे. आपण हा विषय स्थायी समितीकडून महासभेला शिफारस करीत असताना मी सभेच्या वतीने अशी शिफारस करतो की, प्रायोगिक तत्त्वावर दोन शाळांना आपण सध्या मान्यता देऊ. आपल्या शहरामध्ये ज्या शाळा आहेत त्यामध्ये दोन शाळांना प्रायोगिक तत्त्वावर मान्यता देण्यासाठी मी सभागृहासमोर हा विषय मांडलेला आहे. कृपया सदस्यांनी त्याच्यावर आपले विचार मांडावे.

प्रेमनाथ पाटील :-

आपल्याला त्यासाठी शिक्षक लागतील.

अशोक पाटील :-

सभापती महोदय, तुम्ही हा विषय आजच्या मिटिंगमध्ये विषयपटलावर आणला त्याबद्दल मी आपल्याला धन्यवाद देतो की, आपण चांगला विषय आणलेला आहे. परंतु आपण जो शिक्षण विभागाचा विषय या ठिकाणी आणलेला आहे. तर संबंधित शिक्षण विभागाचे कोणी अधिकारी या ठिकाणी उपस्थित आहेत का? या विषयाच्या सुचनेबद्दल जर आम्हाला काही माहिती विचारायची असेल किंवा चर्चा करायची असेल तर त्यांना तुम्ही काही विषयपत्रिका वगैरे दिलेली नाही का?

मा. सभापती :-

शिक्षण विभागाच्या अधिका-यांना विषयपत्रिका दिलेली आहे. विषय असा आहे की, सदरचा विषय हा खरे म्हणजे महासभेच्या धोरणाचा विषय आहे. आपल्याला या विषयाची शिफारस करायची आहे. या विषयासाठी शिक्षण समिती गठित करावी लागते. त्यासाठी हा विषय महासभेपुढे धोरणात्मक निर्णय म्हणून जाईल. शैक्षणिक दर्जा सुधारण्याच्या दृष्टीकोनातून आपण त्यावेळेस स्थायी समितीमध्ये सुद्धा चर्चा केली आणि आपण बजेटला विशेष शिक्षण कर लावून घेतला. त्याच्यामध्ये त्याचे इम्प्लिमेंटेशन व्हावे. त्याची सविस्तर माहिती याबाबतीमध्ये यायला पाहिजे. सविस्तर माहितीबद्दल महासभेत याची चर्चा होणारच आहे. परंतु आपण आपली मानसिकता त्या ठिकाणी निर्माण केली पाहिजे. यासाठी आपण हा विषय या ठिकाणी आणलेला आहे. धोरणात्मक निर्णय म्हणून हा विषय आहे. शिक्षण अधिकारी उपस्थित नाहीत असे मला वाटते.

अशोक पाटील :-

शिक्षण अधिकारी सभेमध्ये कधीच उपस्थित नसतात.

मा. सभापती :-

शिक्षण अधिकारी काही सांगून गेले आहेत का?

प्र. सचिव :-

शिक्षण अधिकारी कुठे मिटिंगला गेलेले आहेत.

हॅरल बोर्जिस :-

शिक्षण अधिकारी जर एखाद्या मिटिंगसाठी गेले असतील तरी त्यांचे प्रतिनिधी म्हणून कोणीतरी पाहिजे.

अशोक पाटील :-

त्यांच्या वतीने सुद्धा कोणी नाही. त्यांचे प्रतिनिधी म्हणून सुद्धा कोणी नाही.

हॅरल बोर्जिस :-

जरी ते नसले किंवा त्यांना कुठली अत्यावश्यक मिटिंग असली तरी प्रतिनिधी म्हणून कोणीतरी पाहिजे. त्यांचा विषय आहे.

प्र. सचिव :-

दातीरना बोलवण्यांत यावे.

प्रभात पाटील :-

शाळा नं. १६ मध्ये आज शिक्षकांसाठी मुलाखतीचा कार्यक्रम आहे. वीस मार्कांच्या परीक्षेच्या दृष्टीने कार्यक्रम आहे. मी स्वतःसुद्धा तिकडे जाऊन आले. कदाचित शिक्षण अधिकारी तिकडे असतील. शिक्षकांच्या परीक्षा होणार आहेत. पन्नास मार्कांची लेखी परीक्षा आणि वीस मार्कांची परीक्षा असेल.

केशव घरत :-

सभापती महोदय, शिक्षण मंडळ कधी स्थापन होणार?

अशोक पाटील :-

आपल्या महानगरपालिकेच्या नियमामध्ये शिक्षण समितीची तरतुद आहे की नाही.

मा. सभापती :-

महापालिकेच्या नियमामध्ये शिक्षण समितीची तरतुद आहे आणि तशी तरतुद आपल्याला घेता येते. शिक्षण मंडळ हे प्राथमिककरीता असते आणि आपण निवडणुक लावून शिक्षण मंडळामध्ये बाहेरच्या सदस्यांना घेऊ शकतो. पुर्व प्राथमिक म्हणजेच ज्युनिअर के.जी. आणि सिनिअर के.जी. व माध्यमिक म्हणजेच आठवी ते दहावीपर्यंत या ज्या शाळा आहेत. त्या मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या शिक्षण समितीच्या सदस्यांची समिती स्थापन होते. त्या समितीच्या अधिपत्याखाली ही शिक्षण समिती कार्यरत राहते.

अशोक पाटील :-

नगरपालिका असताना आपल्या जशा विशेष समित्या होत्या. त्या धर्तीची ही शिक्षण समिती आहे. मला वाटते त्या समितीला पूर्ण अधिकार असतात.

मा. सभापती :-

ती समिती पूर्ण प्राथमिक आणि माध्यमिक शाळांसाठी असते. ज्या प्राथमिक शाळा म्हणजेच पहिली ते सातवीपर्यंतच्या ज्या शाळा आहेत त्यांचा कार्यभार शिक्षण मंडळाकडे असतो.

अशोक पाटील :-

जी शिक्षण समिती आहे. ती शिक्षण समिती शिक्षण मंडळाच्या अखत्यारिमध्ये येणार की, ती स्वतंत्र असणार? शिक्षण समिती ही शिक्षण मंडळाच्या अंडर काम करणार की, तिचा दर्जा स्वतंत्र असणार?

मा. सभापती :-

शिक्षण समिती स्वतंत्र काम करेल. शिक्षण मंडळाचे काम पहिली आणि सातवीपर्यंतच मर्यादित राहिल. जे पुर्व प्राथमिक म्हणजेच ज्युनिअर के.जी. ते सिनीयर के.जी. आणि आठवी ते दहावीपर्यंत हे सर्व शिक्षण समितीच्या अंडरमध्ये राहिल.

अशोक पाटील :-

आठवी ते दहावीपर्यंत शिक्षण समिती ही शिक्षण मंडळाच्या अंडर असणार का ते सांगा.

मा. सभापती :-

तसे नाही.

अशोक पाटील :-

शिक्षण मंडळाला स्वतंत्र दर्जा आहे, वेगळा दर्जा आहे. त्यांचा स्वतंत्र बजेट असणार आहे. त्याच्यावर शासनाचा प्रतिनिधी असणार आहे. शिक्षण समितीचे तसे वेगळे अस्तित्त्व असणार आहे का?

मा. सभापती :-

शिक्षण समितीचे वेगळे अस्तित्त्व असणार आणि ते सर्व महानगरपालिकेच्या अंडरमध्ये असणार आहे. आपण प्रायोगिक तत्त्वावर दोन शाळा सुरु करायच्या आहेत. भाईंदर पश्चिमेला एक माळा पुर्ण केलेला आहे. नवघर शाळेला पटांगण आहे. इमारत बांधण्याची संपुर्ण जागा आहे, सगळे काही आहे. म्हणजे जर आपण दोन शाळा प्रायोगिक तत्त्वावर सुरु केल्या तर त्या शाळा सुरु होऊ शकतात. आपण अशा पद्धतीने प्रायोगिक तत्त्वावर या दोन शाळा सुरु केल्या. आपल्याला ते वाटले तर आपण ते पुढे करू शकतो. ह्या दोन शाळा करणे क्रमप्राप्त आहे. कारण त्या ठिकाणी असलेला आजुबाजुच्या परिसरामुळे आपण माध्यमिक शाळेतील मुलांना आपण पाठविले तर डोनेशन हा जो विषय असतो. डायरेक्ट तुमच्या नगरसेवकांच्या, लोकप्रतिनिधींच्या अखत्यारिमध्ये असणारी ही समिती आहे. ती समिती आपण कोणत्या पद्धतीने विकसित करायची, ती आपण करू शकतो. या सदंर्भामध्ये आपल्याला उपायुक्त साहेब जास्त माहिती देतील.

प्रभात पाटील :-

साहेब, आपण हा जो विषय आणलेला आहे. तो अतिशय स्तुत्य आहे.

जोजफ घोन्सालवीस :-

साहेब, माझा असा प्रश्न आहे की, आतापर्यंत पटावर बारा हजार मुले होती. ती मुले आता नऊ हजारवर आली. म्हणजे आपला शिक्षणाचा दर्जा एवढा खालावलेला आहे आणि आपण त्याच्यामध्ये नवीन शाळा उघडतो.

प्रभात पाटील :-

साहेब हा विषय महत्त्वाचा आहे. तुम्हाला माहिती आहे का? की, डोनेशन भरता येत नाही म्हणून सातवीनंतर मुले घरी बसतात.

प्रेमनाथ पाटील :-

आपल्याला हा शिक्षणाचा दर्जा उंचवायचा आहे.

गजानन भोईर :-

सभापती महोदय आपण मघापासुन फक्त एकाच विषयावर बोलतात. पण बाकीच्या विषयावरसुद्धा चर्चा व्हायला पाहिजे.

जोजफ घोन्सालवीस :-

साहेब, हे सुद्धा महत्त्वाचे आहे. परंतु माझी भावनासुद्धा समजुन घ्या. पटावरील विद्यार्थ्यांची संख्या बारा हजारावरून नऊ हजारावर आली. जर तीन हजार विद्यार्थी कमी होतात.

गजानन भोईर :-

ही विद्यार्थी संख्या तीन हजार का झाली? याला कोण जबाबदार आहे?

जोजफ घोन्सालवीस :-

मग आपले प्रशासन काय करते? महानगरपालिकेच्या विद्यार्थ्यांची संख्या वाढवुन द्यायचे आपले काम नाही का?

प्रभात पाटील :-

महानगरपालिकेच्या शाळांमधील गर्दी हा जो विषय आहे. हा विषय आपल्याच महानगरपालिकेपुरता मर्यादित नाही. हा प्रश्न संपुर्ण राज्याचा आहे.

गजानन भोईर :-

आपण जर के.जी. च्या मुलांना एक-एक वर्गामध्ये दोन-दोन शाळा भरवुन जर एका शिक्षकाला शिकवायला लावले तर या गोष्टीला काहीही अर्थ राहणार नाही.

प्रभात पाटील :-

दोन वर्ग प्रोव्हिजन आहे.

गजानन भोईर :-

एका शिक्षकाला दोन वर्ग प्रोव्हिजन कुठल्या नियमात आहे.

प्रभात पाटील :-

महाराष्ट्र शासनाच्या सगळ्या शाळा तुम्ही बघा. एका वेळेला दोन वर्ग असे शिक्षकाला तसे लेसनच घ्यायला लावतात. तसे पार्ट घ्यायला लावतात.

गजानन भोईर :-

एक ठेवू नये असे सरकारचे हे आहे का?

प्रभात पाटील :-

आज हे जे म्हणणे आहे. तो स्टेट गव्हर्नमेन्टचाच निर्णय आहे.

गजानन भोईर :-

ठेवू शकत नाही का? ते मी विचारतो. शिक्षणाचा दर्जा सुधारतो आहे.

प्रभात पाटील :-

आपण असे का म्हटले? त्याला मी उत्तर दिले की, शासनाचे असे धोरण आहे.

गजानन भोईर :-

आपण याच्यामधुन सुरुवात करु या.

प्रेमनाथ पाटील :-

आपण शिक्षणाचा दर्जा वाढवायचा किंवा वाढवायचा नाही ते ह्यांच्या अखत्यारीत आहे.

गजानन भोईर :-

आपण शिक्षणाचा दर्जा वाढवु शकतो.

केशव घरत :-

सभापती महोदय, आपल्या महापालिकेच्या शाळेत शिक्षणसुद्धा फार कमी आहे.

गजानन भोईर :-

जर असे केले तरच शिक्षणाचा दर्जा वाढेल.

प्रभात पाटील :-

तुम्ही फक्त ह्या मुद्दयावर बोला.

गजानन भोईर :-

सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील उद्या जर एखादा पालक गेल्यानंतर दोन वर्गाला एकच शिक्षक शिकवतो हे त्या पालकाने पाहिल्यानंतर त्याला वाटेल की, आपल्या पाल्याला शाळेत पाठवायचे की, नाही पाठवायचे. असा विचार तुम्ही आणि आम्ही करणार की, नाही करणार?

प्रभात पाटील :-

त्याच्यामध्ये शिक्षकांचीसुद्धा कमतरता आहे.

गजानन भोईर :-

मग त्याचे काय कारण आहे? आपण काही कमी केलेले आहे का? आपण बजेटमध्ये शिक्षण कर कमी करा असे दिलेले आहे का?

केशव घरत :-

शिक्षक भरती व्हायला पाहिजे हे बरोबर आहे.

गजानन भोईर :-

शिक्षक भरती व्हायला पाहिजे.

प्रेमनाथ पाटील :-

आता अशा सर्व शाळांमध्ये शिक्षक वाढवायलाच पाहिजे. आपल्याला माध्यमिक शाळांचे माध्यम वाढवायचे असतील तर आता शिक्षक वाढवायलाच पाहिजेत.

गजानन भोईर :-

मग ही तयारी पहिलीपासूनच्या मुलांपासून करायला पाहिजे.

कैलासबेन जानी :-

सभापती साहेब, सर्व सदस्यांची ही धारणा आहे. पण आपले जे शिक्षण अधिकारी आहेत. ते फक्त खुर्चीवरच बसून राहतात की, सगळ्या शाळांची पाहणी करतात. ते काय काम करतात? त्या शाळांमध्ये दोन वर्गांच्या मुलांना एकच शिक्षक शिकवतात अशी सगळ्यांची तक्रार आहे.

प्रभात पाटील :-

रणखांब साहेब, मी या विषयाला अनुसरून एक पत्र दिलेले आहे. मला वाटते मी ते पत्र सभापती साहेबांनासुद्धा दाखविलेले आहे की, इथे जमलेल्या सर्व सदस्यांनी फक्त शिक्षणावरच चर्चा केली. विद्यार्थ्यांना किती येते हा सगळ्यांच्या संशोधनाचा भाग आहे आणि सगळ्यांना तो भाग माहिती आहे. शेवटी प्रश्न शिक्षकांकडे जातो की, ते काय करतात? पण त्याच्याही पलिकडे जाऊन मी सांगते की, असे असतानादेखील आपल्याकडून चौवीस शिक्षकांना सावित्रीबाई फुले पुरस्कार दिले गेले. त्यांची काय कामगिरी आहे?

अशोक पाटील :-

त्या शिक्षकांची कामगिरी होती. म्हणूनच तर पुरस्कार दिले.

प्रभात पाटील :-

तुमच्या स्थायी समितीने त्यांना कुठे परवानगी दिली होती? या समाजामध्ये त्यांचे काय योगदान आहे? समाजापुढे योगदान काय? त्यापेक्षाही त्यांच्यापुढे येणा-या विद्यार्थ्यांशी त्यांचे काय योगदान आहे. मी निषेध करते आणि मी तुम्हाला तसे निषेधाचे पत्र दिलेले आहे.

जोजफ घोन्सालवीस :-

त्या शिक्षकांनी पटावरील विद्यार्थ्यांची संख्या कमी केली म्हणून त्या शिक्षकांना ते पुरस्कार दिले. हे असेच आहे, हे अति आहे, भयंकर आहे.

प्रभात पाटील :-

आपण ते पुरस्कार असे वारंवार उधळतो. त्या पुरस्काराला काही अर्थ रहावा की नाही.

अशोक पाटील :-

सभापती साहेब, सत्तावीस शिक्षकांना सावित्रीबाई फुले पुरस्कार देऊन त्यांचा गौरव केला. याचा अर्थ शिक्षणाचा दर्जा वाढलेला आहे, सुधारलेला आहे.

प्रभात पाटील :-

शिक्षणाचा दर्जा वाढलेला आहे असा हा अर्थ झाला.

हॅरल बोर्जिस :-

या विषयावर सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील यांनी हा विषय माझ्याबरोबर चर्चितेला होता. खरे म्हणजे सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील यांच्या मताशी सर्वजण सहमत असण्याचे दुमतच नाही. कारण आपण ज्यावेळेला एखादा पुरस्कार देतो.

गजानन भोईर :-

सन्मा. सदस्य हॅरल बोर्जिस साहेब, सहमत असून त्याने पोट भरणार आहे का? त्याच्यामुळे काही कार्यवाही होते का?

हॅरल बोर्जिस :-

तो पुरस्कार देताना त्या शिक्षकेची पात्रतासुद्धा बघितली गेली पाहिजे. तुम्ही वारंवार उधळपट्टी कराल तर त्या पुरस्काराला सुद्धा काही अर्थ राहत नाही.

प्रभात पाटील :-

कार्यक्रम करायचे म्हणून फक्त उधळपट्टी झालेली आहे.

हॅरल बॉर्जिस :-

प्रश्न असा झाला की, ती गोष्ट खरे म्हणजे शिक्षण खात्याकडून सभापती महोदयांपर्यंत आलेली नव्हती.

मॉरस रॉड्रिक्स :-

आता हा विषय सभापतींनी आणलेला आहे.

प्रभात पाटील :-

शिक्षण खात्याच्या अधिकाऱ्यांनी सांगितले की, माझ्याकडे फक्त लिस्ट मागितली आणि ती लिस्ट मी दिलेली आहे. माझ्याकडे विषय झालेला नव्हता.

हॅरल बॉर्जिस :-

आपण शहरातील शिक्षकांना पुरस्कार देऊन गौरव करण्यासाठी किंवा त्यांचे जे पास्ट आहे, त्यांनी जे कार्य केलेले आहे त्यासाठी एखादी समिती तरी गठित व्हायला पाहिजे की नाही? त्यांनी शिक्षकांकडून प्रपोज करून घेतले. मग हे कोणी केले?

जोजफ घोन्सालवीस :-

त्याची चौकशी करा.

मॉरस रॉड्रिक्स :-

सन्मा. सदस्य हॅरल बॉर्जिस साहेब, हा विषय सभापतींनी या ठिकाणी आणलेला आहे. हा विषय चांगला आहे. हा विषय महासभेत गेल्यानंतर ह्याच्यावर कमिटी बनेल. कमिटी बनल्यानंतर याच्या पुढच्या येणाऱ्या वर्षी असा कधीही दुरुपयोग शासनाकडून किंवा आपल्या कमिटी मॅबरकडून होणार नाही. आपण या कमिटीला जाब विचारू शकतो आणि आपण शिक्षकसुद्धा वाढवू शकतो.

जोजफ घोन्सालवीस :-

सन्मा. सदस्य मॉरस रॉड्रिक्स आपण भविष्याचे सांगतात. पण आताचे काय? आताचेच चालले आहे. भविष्याचे नंतर होईल. आताच भविष्य घडवायचे आहे वाटते.

अशोक पाटील :-

सन्मा. सदस्य मॉरस रॉड्रिक्स साहेब, प्रश्न तसा नाही. पण आता तोच प्रश्न चाललेला आहे की, ज्या सत्तावीस शिक्षकांना पुरस्कार दिला. त्या शिक्षकाची काय अर्हता आणि योग्यता बघितली. ते पुरस्कार देण्यासाठी प्रशासनाने शिफारस केली की कोणी केली?

जोजफ घोन्सालवीस :-

बरोबर आहे. ते सांगा.

प्रभात पाटील :-

शिक्षण अधिकारी आलेले आहेत. आता त्यामुळे त्याचे उत्तर द्यावे.

हॅरल बॉर्जिस :-

उपायुक्त साहेब, शिक्षण मंडळ जर अस्तित्वात नसेल म्हणजेच सद्य स्थितीमध्ये आपले शिक्षण मंडळ अस्तित्वात नाही. या परिस्थितीचा जो चार्ज आहे तो सन्मा. आयुक्त यांच्याकडे असतो का?

अशोक पाटील :-

मा. उपायुक्त साहेब, मला ह्या विषयी अजून बोलायचे आहे.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय) सा.) :-

मघाशी मा. सभापती साहेबांनी आपल्याला दोन-तीन प्रश्न विचारलेले होते की, शिक्षण मंडळ आणि शिक्षण समिती याबद्दलची माहिती फक्त आपल्याला या ठिकाणी द्यायची होती. जे शिक्षण मंडळ आहे हे शिक्षण मंडळ वेगळ्या कायद्याच्या तरतुदीनुसार स्थापन होते. ते इन्डीपेन्डन्ट असते. आपल्याला त्याच्यामध्ये सदस्यांची नियुक्ती केल्यानंतर, म्हणजे जशी आपली परिवहन समिती वेगळी आहे. तशी जी सांविधानिक समिती आहे. ती सांविधानिक समिती निर्माण झाल्यानंतर त्याच्यामध्ये जे पहिली ते सातवीपर्यंतचे वर्ग आहेत. त्या वर्गाचा अंतर्भाव होतो आणि शासनाच्या निकषाप्रमाणे शासनाने त्याच्यासाठी वेगळा प्राथमिक शिक्षण कायदा बनविलेला आहे. त्या अॅक्टनुसार याची तरतुद आहे आणि त्याच्यामध्ये ज्या ज्या गोष्टी अंतर्भूत आहेत. तेवढ्याच गोष्टी आपण शिक्षण मंडळाच्या अखत्यारीमध्ये करू शकतो. याच्यामध्ये दुसरी महत्त्वाची गोष्ट अशी की, शिक्षण मंडळाचे स्वतंत्र बजेट असते. शिक्षण मंडळाने तयार केलेल्या बजेटच्या कॅटेगिरीवाईज ८०-९० पर्यंतच्या अनुदानाची जी टक्केवारी आहे. तेवढे अनुदान आपल्याला द्यावे लागते आणि बाकीची म्हणजे जी उरलेली रक्कम आहे ती रक्कम महापालिकेला तिथे वर्ग करावी लागते. त्या एकुण बजेटनुसार त्याच्यामध्ये शिक्षकांचा एकुण पगार

आणि शैक्षणिक खर्च असे धरुन त्या शिक्षण मंडळाचा तो संपुर्ण कारभार चालतो. त्यामुळे शिक्षण मंडळावर महापालिकेचे नियंत्रण असतेच. परंतु, तो विभाग इन्डीपेन्डेन्टली वेगळ्या पद्धतीने काम करतो. त्याच्यामध्ये शिक्षण मंडळाचे सभापती यांच्या कार्यक्षेत्राखाली शिक्षण अधिकाऱ्यांची नियुक्ती असते. शासनाकडून जो शिक्षण अधिकारी प्रतिनियुक्तीवर येतो त्याची नियुक्ती असते आणि जे शासनाचे निकष आहेत. त्याप्रमाणे त्याचे कामकाज होत असते. याच्या उलट बी.पी.एम.सी. अॅक्टमधील तरतुदीनुसार आपल्याकडे शिक्षण मंडळाची शिक्षण समिती असते. शिक्षण समितीमध्ये काय काय करू शकतो? मघाशी ब-याचशा सदस्यांनी प्रश्न उपस्थित केला. सन्मा. सदस्य अशोक पाटील यांनी याच्याबद्दल दोन-तीन प्रश्न उपस्थित केले होते की, शिक्षण समिती ही पुर्णपणे आपल्या अखत्यारीमध्ये आहे. शिक्षण समितीमार्फत शिक्षणाच्या विकासासाठी जे काही करायचे त्या सगळ्या गोष्टी आपण शिक्षण समितीमार्फत करू शकतो. त्याला स्वतंत्र बजेट नसते. ते पुर्णपणे महानगरपालिकेच्या अंतर्गत असते. त्याच्या सभापतींच्यामार्फत आपण त्या समितीचे कामकाज पुर्णपणे चालवतो. आपण ज्या ब-याचशा गोष्टी शिक्षण मंडळाच्या अंतर्भूत करू शकत नाही. त्या गोष्टी की, ज्या शिक्षणाला पोषक आहेत. शिक्षकांचा शैक्षणिक विकास होण्याच्या दृष्टिकोनातून सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील यांनी बरेचसे मुद्दे मघाशी मांडले होते की, आपण काय केले पाहिजे? अशा ज्या ब-याचशा गोष्टी आहेत. त्या गोष्टी शिक्षण समितीच्या अंतर्गत ते विषय घेऊन आपण त्याचे डेव्हलपमेंट करू शकतो. त्या शैक्षणिक विषयाचा विकास करू शकतो. त्यामुळे ह्या दोन गोष्टींमध्ये मुलभूत फरक आहे. याला थोडे शासकीय स्वरूप असल्यामुळे शिक्षण मंडळाला त्याच्यामध्ये ज्या निश्चित स्वरूपाच्या बाबी आहेत. आपल्याला त्या बाबीच कराव्या लागतील. परंतु, शिक्षण समितीमध्ये पूर्व प्राथमिक आणि माध्यमिक या गोष्टींचादेखील समावेश होतो. त्याचबरोबर शिक्षणाच्या ज्या वेगवेगळ्या बाबी आहेत. त्या बाबींचा विकास करण्यासाठी आपण शिक्षण समितीला निधी उपलब्ध करून देऊ की, आपण जी अंदाजपत्रकात तरतुद करू. ती तरतुद खर्च करण्याचा पुर्णपणे अधिकार असतो आणि ह्या ज्या सगळ्या गोष्टी आहेत, या सगळ्या गोष्टी शिक्षण मंडळामध्ये अंतर्भूत नसतात. असा दोन्हीचा मुलभूत फरक आहे. त्यामुळे स्थापन कधी करायचे किंवा करायचे नाही, काय करायचे? हा प्रश्न आपल्या अखत्यारीतील आहे. तो माझा प्रश्न नाही. परंतु, मी या दोन्ही समितीमधील फरक सांगितला. आपण शिक्षण समितीमार्फत जास्तीत जास्त शैक्षणिक विकास राबविण्यासाठी आपल्या मनात ज्या काही वेगळ्या संकल्पना आहेत. त्या संकल्पना आपण त्याच्यामधुन निश्चितपणे राबवू शकतो. शिक्षण मंडळाचा कारभार हा वेगळा असल्यामुळे शिक्षण अधिकारी यांच्या मार्गदर्शनाखाली, त्यांच्या निदर्शनाखाली तो कारभार चालतो. सध्याच्या परिस्थितीत शिक्षण मंडळ अस्तित्वात नसल्यामुळे आता शिक्षण मंडळाचे चेअरमन मा. आयुक्त आहेत आणि त्याचे कामकाज शिक्षण अधिकारी पाहतात. त्याच्यामुळे ज्या काही गोष्टी त्याच्यामधुन आपल्याला घ्यायच्या आहेत किंवा ज्या गोष्टी आपल्याला करायच्या आहेत ह्या कायदानुसारच्या उपलब्ध बाबी आपण त्याच्यामध्ये करू शकतो.

जोजफ घोन्सालवीस :-

साहेब, आमचा असा प्रश्न होता की जे पुरस्कार शिक्षकांना दिले गेले. ते गुणवंत शिक्षक कोण आहेत? त्यांची निवड कोणी केली?

प्रभात पाटील :-

त्या शिक्षकांची पुरस्कारासाठी कोणी निवड केली ते सांगा.

मा. सभापती :-

आपण त्या विषयावर बोलू या. पण प्रथम ठराव होऊ दे.

जोजफ घोन्सालवीस :-

ठराव झाल्यानंतर तुम्ही प्रकरण घेणार.

हॅरल बोर्जिस :-

पुढचा विषय कनेक्टेड होईल. त्याला काही नाही.

(सन्मा. सदस्य श्री. हॅरल बोर्जिस ह्यांनी सभागृहात ठरावाचे वाचन केले.)

प्रभात पाटील :-

या ठरावाला माझे अनुमोदन आहे. परंतु, अनुमोदन देताना शिक्षण समिती गठण करणे हा विषय स्थायी समितीमध्ये होईल की, महासभेत होईल?

मा. सभापती :-

हा विषय महासभेत होईल. हा धोरणात्मक निर्णय आहे. आपण याची शिफारस महासभेला केलेली आहे. सन्मा. सदस्य यांनी या ठिकाणी प्रश्न उपस्थित केलेला आहे. सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील यांनी सावित्रीबाई पुरस्कार देण्याच्या बाबतीमध्ये पत्रसुद्धा दिलेले आहे आणि या ठिकाणी

सुचनासुद्धा मांडलेली आहे. सन्मा. सदस्य जोजफ घोन्सालवीस यांनीसुद्धा या ठिकाणी आपली भुमिका मांडलेली आहे. याबाबत शिक्षण अधिकारी यांनी खुलासा करावा की, जो सावित्रीबाई पुरस्कार देण्यांत आला. तर याच्याबाबत आपण कोणते निकष लावले आणि त्या कोणत्या निकषाद्वारे आपण जी पुरस्कर्त्यांची नावे दिली त्यांची याच्याबद्दल जी क्रिया घडली, याबाबत आपण आम्हाला सविस्तर माहिती द्यावी. कारण शिक्षण विभागामध्ये शिक्षक काम करीत असतात.

ए. के. संन्याशिव :-

मा. सभापती साहेबांच्या परवानगीने मी बोलत आहे. हे जे पुरस्कार दिले गेलेले आहेत. त्या संदर्भात मला याच्यामधील काहीही माहिती नाही. मला कुठल्याही बाबतीमध्ये विचारले गेलेले नाही किंवा मी कोणतीही शिफारस केलेली नाही आणि पुरस्कार वाटप कधी केले तेसुद्धा माहिती नाही. मी याच्या पलिकडे बोलू शकत नाही.

गजानन भोईर :-

सावित्रीबाई पुरस्कार कोणी दिले?

प्रेमनाथ पाटील :-

ह्या पुरस्काराचे वाटप कोणी केले? पुरस्कार कसे काय देण्यांत आले?

ए. के. संन्याशिव :-

मला ह्याच्याबद्दल माहिती नाही. प्रस्तावाबद्दल मला विचारले गेलेले नाही. माझ्याकडून ती माहिती घेतली गेलेली नाही. मी त्याच्या पलिकडे सांगू शकत नाही.

प्रेमनाथ पाटील :-

साहेब, मग शिक्षकांची नावे कोणी जाहिर केली?

ए. के. संन्याशिव :-

शिक्षकांची नावेसुद्धा मी जाहिर केलेली नाही. माझा त्या कार्यक्रमाशी काहीही संबंध नाही.

प्रेमनाथ पाटील :-

साहेब, तुम्ही शिक्षण अधिकारी असताना तुम्हाला माहिती नाही. मग कसे चालेल?

मा. सभापती :-

आपला आता पुरस्काराचा विषय सुरु आहे. मघाशी जो विषय चर्चेला आला की, शिक्षण विभागाकडून अशी कोणतीही माहिती देण्यांत आलेली नाही. महिला व बालकल्याण समितीकडून अशा प्रकारची माहिती घेऊन या पुरस्काराचे वितरण केले असे आपल्याला बोलायचे आहे.

ए. के. संन्याशिव :-

शिक्षण विभागाकडून कोणत्याही मुख्याध्यापकाची शिफारस करण्यांत आलेली नाही किंवा माहिती मागविण्यांत आलेली नाही आणि कोणी शिफारस केली ते सुद्धा मला माहिती नाही.

केशव घरत :-

सभापती महोदय, हा विषय महिला व बालकल्याण समिती अंतर्गत आहे का?

प्रेमनाथ पाटील :-

मग आपण हे जे पुरस्कार दिले.

हॅरल बोर्जिस :-

कदाचित शिक्षण अधिका-यांना माहिती नसेल. पण दातीर यांचे असे वक्तव्य आहे की, तुमच्या खात्याकडून त्याची माहिती मागविण्यांत आली. शिफारस केली असे नाही. माहिती मागविण्यांत आली असेच आहे. कदाचित तुमच्या निदर्शनास आले नसेल.

ए. के. संन्याशिव :-

ती माहिती माझ्यापर्यंत आलेली नाही आणि ती नावे केव्हा गेली ते मला माहिती नाही. शिफारस म्हणजे त्याचे जे निकष काय लावले ते निकषसुद्धा सांगू शकत नाही.

जोजफ घोन्सालवीस :-

तो पुरस्कार कोण देतो?

ए. के. संन्याशिव :-

ज्या विभागाकडून ही योजना राबविली गेली. त्यांना तो अधिकार पूर्णपणे असतो.

प्रेमनाथ पाटील :-

साहेब, त्यावेळेला तुमचा अधिकार कुठे गेला?

जोजफ घोन्सालवीस :-

विभाग कुठला?

प्रेमनाथ पाटील :-

संन्याशिव साहेब, तुम्हाला ते पुर्ण अधिकार नाहीत का?

ए. के. संन्याशिव :-

तो अधिकार आमच्याकडे नव्हता.

प्रेमनाथ पाटील :-

तो अधिकार तुमच्याकडे का नव्हता?

प्रभात पाटील :-

त्यांचा अधिकारच त्यांना माहिती नाही.

मा. सभापती :-

शिक्षण अधिकारी, विषय असा आहे की, महिला व बालकल्याण समितीला ते पुरस्कार वितरण करायचे पूर्ण अधिकार आहेत. ते पुरस्कार वितरण करण्याबाबतचे विषय मंजूरीसह या ठिकाणी गेलेले आहेत. तो विषय नाही. शिक्षण विभागामध्ये अतिशय प्राविण्यपूर्ण काम करणारी शिक्षिका...

प्रभात पाटील :-

सभापती साहेब, एक मिनिट. तुमचा मुद्दा जरा मला सांगा की, आपल्याकडून शिफारस होऊन गेली असा मुद्दा कधी चर्चेला आलेला होता.

मा. सभापती :-

शिफारस आलेली नाही.

प्रभात पाटील :-

आपल्याकडे हा विषय आलेलाच नाही. हा पुरस्कार देण्याबाबतचा विषय आपल्याकडे आलेलाच नाही.

केशव घरत :-

साहेब, आपल्याकडे हा विषय आलेलाच नाही.

मा. सभापती :-

पुरस्कार देण्याचा विषय आलेला नाही. परंतु, खर्चाबाबतची विचारणा केली होती.

केशव घरत :-

साहेब, आपल्याकडे हा विषय आलेलाच नाही.

प्रभात पाटील :-

खर्चाचा विषयसुद्धा आलेला नाही.

सुर्यकांत भोईर :-

हा विषय आपल्याकडे आलेलाच नाही.

गजानन भोईर :-

आपल्याकडे कोल्हापुरचा विषय आला होता. हा विषय आलेला नव्हता. शिलाई मशिनचा विषय आलेला होता.

प्रेमनाथ पाटील :-

होय, फक्त कोल्हापुरचा विषय आलेला होता. शिलाई मशिनचा विषय आला होता.

मॉरस रॉड्रिक्स :-

शिलाई मशिन वाटपाचा विषय आला होता.

प्रभात पाटील :-

महिला मेळाव्याचा विषय आला होता. आपल्याकडे हा विषय आलेला नव्हता.

गजानन भोईर :-

हा विषय आलेला नाही.

प्रभात पाटील :-

माहिती घ्या. स्थायी समितीचे प्रोसिडिंग काढा.

प्रेमनाथ पाटील :-

कोल्हापुरचा दौरा, शिलाई मशिन वाटप करायचे आणि महिलांचा मेळावा त्यांचे हे तीनच विषय होते.

प्रभात पाटील :-

एकदा खेळण्याचा विषय होता आणि एकदा गणवेशाचा विषय होता.

सुर्यकांत भोईर :-

हळदी कुंकुचा विषय होता ना.

प्रभात पाटील :-

हळदी कुंकुचा विषय नव्हता. माझा या गोष्टीला आक्षेप आहे की, एवढ्या मोठ्या बाईचे नाव त्या पुरस्काराला ठेवता. म्हणजे तुम्ही त्या बाईला खाली आणता. त्या सावित्रीबाईला तुम्ही खाली आणता.

अशोक पाटील :-

एका वर्षी सत्तावीस शिक्षिकांना पुरस्कार. त्यांची अर्हता काय बघितली?

प्र. सचिव :-

सावित्रीबाई फुले पुरस्काराचा विषय स्थायी समितीला नव्हता.

अशोक पाटील :-

सर्व सन्मा. सदस्यांनी ऐकुन घ्यावे की, तो विषय नव्हता.

प्रभात पाटील :-

तो विषय नव्हताच. परंतु, हा विषय आला. म्हणुन मी आयुक्तांना पत्र दिलेले आहे. मला पत्राचे उत्तर पाहिजे.

गजानन भोईर :-

सन्मा. सदस्य, काय कारभार चाललेला आहे याच्यावर लक्ष द्यावे. आपण स्थायी समितीची सभा कशाला बोलावतो?

जोजफ घोन्सालवीस :-

तो पुरस्कार कॅशमध्ये असतो ना. आपण कॅश भरतो.

अशोक पाटील :-

सन्मा. सदस्या रिटा शाह यांच्या बाजुला बसून धरणे धरायला लागेल.

गजानन भोईर :-

आता तसेच करायला लागेल.

प्रभात पाटील :-

पुरस्कार देण्याबाबतचा विषय आपल्या स्थायी समितीच्या चर्चेला कधीही आलेला नव्हता.

मा. सभापती :-

पुरस्कार देण्याबाबतचा विषय हा महिला व बालकल्याण समितीचा विषय आहे.

प्रभात पाटील :-

तुमच्याकडे खर्चाच्या प्रोव्हिजनची काय मागणी केलेली वगैरे ह्याची माहिती तुमच्याकडे नाही.

जोजफ घोन्सालवीस :-

होय. तुमच्याकडे याची माहिती नाही.

प्रभात पाटील :-

मग तुम्ही तो खर्च कुठुन केला?

जोजफ घोन्सालवीस :-

खर्च कोणी केला? कसा केला?

हॅरल बॉर्जिस :-

हा विषय पुढे येईलच.

प्रभात पाटील :-

तो खर्च कुठे दाखविला ते सांगा. मग तो कुठल्या पद्धतीने खर्च केला.

प्रेमनाथ पाटील :-

तो खर्च कुठे दाखविला?

हॅरल बॉर्जिस :-

खर्च केला असेल, मंजुरी पाठी घेतील.

प्रभात पाटील :-

म्हणजे कार्योत्तर मंजुरी घेतील. ह्या संपुर्ण कार्यक्रमाच्या बाबतीमध्ये मी निषेध नोंदविते. तुम्ही सभापती म्हणुन मला माहिती द्यायची. कारण हा विषय इथे चर्चेला आलेला आहे. त्यासाठी माहिती हवी आहे. शिक्षण अधिका-यांनीसुद्धा याच्यातुन अंग काढलेले आहे. एवढे पुरस्कार कोणाच्या शिफारशीनुसार दिले गेले? या शिक्षिकांच्या शिफारशी कोणी केल्या? त्या शिक्षिकांचे काय योगदान आहे? जसे पत्र दिले तसेच बोलते आणि दुसरे म्हणजे त्यांनी खर्चाच्या मंजुरी कुठुन घेतल्या. या बाबतीमध्ये मला सविस्तर माहिती द्यावी.

सुर्यकांत भोईर :-

स्थायी समितीमध्ये जे दोन विषय आले. ते विषय नामंजुर करायचे.

प्रभात पाटील :-

सर्वात महत्त्वाची बाब म्हणजे सावित्रीबाई फुले असा खिरापतीसारखा पुरस्कार त्या बाईंच्या नावाने वाटुन त्यांचा जो अपमान केलेला आहे. त्या बाईंचा जो अवमान केलेला आहे. या ठिकाणी त्याची कारणमीमांसा संबंधित समितीने करावी.

हॅरल बॉर्जिस :-

सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील शिक्षण अधिका-यांनी जरी असे स्टेटमेंट दिले की, हा विषय माझ्या नकळत झालेला आहे. तरीसुद्धा त्यांची जबाबदारी पुर्ण होत नाही. जरी त्यांना त्रास झालेला असला तरी त्यांची वैयक्तिक जबाबदारी आहे.

प्रभात पाटील :-

याच्यामध्ये जे दोषी असतील त्यांनी मला ह्याचे स्पष्टीकरण द्यावे.

सुर्यकांत भोईर :-

शिक्षण अधिका-याचे खरं म्हणजे हे काम आहे.

प्रभात पाटील :-

मी पत्र दिलेले आहे.

प्रेमनाथ पाटील :-

सभापती साहेब, शिक्षण अधिका-याला सहा-सहा महिने पत्र देऊन. त्यांच्याकडे सहा-सहा महिने पत्र पोहोचत नाही. म्हणजे आपले हे काम कसे आहे?

हॅरल बॉर्जिस :-

सावित्रीबाई फुले पुरस्कार दिला गेला त्याबद्दल दुमत नाही. परंतु, पुरस्कार देण्याचे काही निकष आहे.

प्रभात पाटील :-

होय. पुरस्कार देण्याबाबत काही निकष आहेत. ते निकष पाळले गेले नाही. म्हणुन तसे स्पष्टीकरण करावे.

हॅरल बॉर्जिस :-

सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील यांचा बोलण्याचा मुद्दा असा आहे. कारण त्या स्वतः एक शिक्षिका आहेत. त्या शिक्षिकेचे स्वतः जाणतात. सर्व सन्मा. सदस्यांनासुद्धा माहिती आहे. सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील यांनी ह्या विषयाबाबत माझ्याबरोबरसुद्धा चर्चा केलेली होती. मी त्यांना बोललो की, जर शिक्षण खात्याला विश्वासात घेऊन केले तर बरे होईल. सभापती महोदयांनासुद्धा या विषयाची कल्पना नव्हती. असे असताना जर एखादा विषय अशा पद्धतीने होतो. तर ते बरोबर नाही. शिक्षण अधिका-यांना मी तशा सुचना देतो की, सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील यांनी जे पत्र दिलेले आहे. त्यांनी ज्या ज्या गोष्टींची पत्रामध्ये मागणी केलेली आहे. तर तुमच्याकडे जी माहिती असेल ती माहिती तुम्ही लेखी स्वरूपात तुमच्या खात्याकडुन द्यावी.

कैलासबेन जानी :-

सभापती साहेब, शिक्षण अधिका-यांनी नावेसुद्धा दिली असतील की, या शाळेचे हे प्रिन्सिपल आहेत, ह्या शिक्षिका आहेत. अशी नावे दिली असतील. नावे शोधुन घेतली असतील.

प्रभात पाटील :-

शिक्षण अधिका-यांनी त्यांच्यामधील काहीही माहिती नसल्याचे उत्तर दिलेले आहे. पण माझे तुम्हाला असे उत्तर आहे की, हा विषय स्थायी समितीला चर्चिला गेलेला विषय आहे. तुम्ही संबंधित खात्याकडुन माहिती मागवुन स्थायी समितीचे सभापती म्हणुन मला उत्तर द्या आणि मी निषेधसुद्धा नोंदवते की, त्या बाईंचा त्यांनी जो घोर अपमान केलेला आहे त्याबद्दल क्षमा मागावी.

हॅरल बॉर्जिस :-

ठिक आहे.

गजानन भोईर :-

सभापती साहेब आम्हाला ती चाळीस नावे तरी कळावित.

प्रेमनाथ पाटील :-

साहेब, आपल्या कुठल्या कुठल्या शाळेतुन कोणाकोणाला पुरस्कार दिले त्याची लिस्ट आहे का?

हॅरल बॉर्जिस :-

काही माहिती उपलब्ध नाही.

गजानन भोईर :-

शिक्षण अधिका-यांकडे काहीतरी लिस्ट असेल की, कुठल्या कुठल्या शाळेतील किती शिक्षिकांना हा पुरस्कार दिलेला आहे.

ए. के. संन्याशिव :-

मी या ठिकाणी स्थायी समितीमध्ये विनंती करतो की, मला ह्या विषयात गोवू नये. कारण ज्या विषयाशी माझा काही संबंध नाही. मला ज्या गोष्टीची विचारणा करण्यांत आलेली नाही. ते कोणत्या शाळेत व्हिजीटला गेले हे मला काही माहिती नाही. तर या ठिकाणी माझी काय जबाबदारी आहे? मी स्पष्टपणे सांगतो की, मला विचारणा करायला पाहिजे होती. मी स्पष्टपणे असे बोलतो कारण ज्या शिक्षिकांना पुरस्कार दिले गेलेले आहेत त्यांनी माझ्याकडून थोडी माहिती घेणे आवश्यक होते. मला उगाचच ह्या विषयात गोवू नका अशी मी नम्र विनंती करतो.

सुर्यकांत भोईर :-

ज्या शाळेतून शिक्षिकांची नावे घेतली. त्या शाळेचे जे मुख्याध्यापक असतील त्यांनी ती शिक्षिकांची नावे दिली असतील. तुम्ही शाळेच्या मुख्याध्यापकांकडून शिफारस मागवुन घ्या. ज्या शाळा असतील त्यांच्याकडून शिक्षिकांची नावे घ्या.

प्रेमनाथ पाटील :-

शाळेचे जे मुख्याध्यापक आहेत. त्या मुख्याध्यापकांनी ही शिक्षिका चांगली शिकविते, या शिक्षिकेला पुरस्कार दिला पाहिजे याची नावे दिली असतील. या शिक्षिका पुरस्कारासाठी पात्र आहेत. त्यांची नावे दिली असतील.

ए. के. संन्याशिव :-

मला या कार्यक्रमाविषयी कुठल्याही बाबतीमध्ये माहिती नाही.

प्रेमनाथ पाटील :-

मुख्याध्यापकांना माहिती असेल. तुम्ही मुख्याध्यापकांकडून माहिती घ्या.

प्रभात पाटील :-

मुख्याध्यापकांकडून माहिती घ्या.

ए. के. संन्याशिव :-

जर मला या विषयाबाबत काही माहिती नाही तर मी काहीही उत्तर देऊ शकत नाही.

जोजफ घोन्सालवीस :-

पुरस्कार दिल्यानंतर

अशोक पाटील :-

सभापती महोदय, महिला व बालकल्याण समितीचे कोणीतरी सचिव असतील.

प्रभात पाटील :-

महिला व बालकल्याण समितीचे कोणीतरी सचिव असतील. त्या सचिवांना बोलवा.

ए. के. संन्याशिव :-

हा विषय शिक्षण विभागाचा नव्हता. जर हा विषय शिक्षण विभागाचा राहिला असता तर माझी जबाबदारी निश्चितच ती राहिली असती.

कैलासबेन जानी :-

साहेब, तुम्ही त्या दिवशी हजर होते की नव्हते.

ए. के. संन्याशिव :-

मी त्या दिवशी हजर नव्हतो. मी ठाण्याला मिटिंगला होतो.

प्रभात पाटील :-

महिला व बालकल्याणचे एक सचिव बोलवा. ते तर सांगतील.

हॅरल बोर्जिस :-

मी मा. सभापती यांना तसे सांगतो की, या विषयाची सविस्तर माहिती घेऊन त्यांना तसे लेखी तुम्हाला द्यायला सांगतो.

गजानन भोईर :-

सचिवांना बोलवा.

जोजफ घोन्सालवीस :-

होय. सचिवांना बोलवा.

प्रेमनाथ पाटील :-

सभापती साहेब, मला शिक्षण अधिकाऱ्यांना एक विचारायचे आहे की आपल्या खारीगावची शाळा क्र. ६ मध्ये आपण रविवारीसुद्धा चालू ठेवायला सांगितलेले आहे का?

ए. के. संन्याशिव :-

होय. मी रविवारीसुद्धा चालू ठेवायला सांगितलेले आहे.

प्रेमनाथ पाटील :-

पण का चालू ठेवायला सांगितले आहे?

ए. के. संन्याशिव :-

आपले मा. शिक्षणमंत्री पुरके साहेब यांनी संपुर्ण महाराष्ट्रात लेखन वाचन प्रकल्प म्हणजे जे दुसरी ते सातवीपर्यंतचे विद्यार्थी लेखन, वाचन आणि गणितात कच्चे आहेत. त्या विद्यार्थ्यांची माहिती मागवून साठ दिवसामध्ये म्हणजे हा कार्यक्रम १ मार्चपासून सुरु केलेला आहे. १ मार्च ते ३० एप्रिलपर्यंतच्या साठ दिवसामध्येच आणि १८० तासात या प्रकल्पाचे त्यांचे संपुर्ण लेखन, वाचन पूर्ण केले पाहिजे. त्यांची ही परिक्षा जुनमध्ये घेतली जाईल. या संदर्भात घोडबंदर येथे त्या दिवशी अचानक म्हणजे आम्ही त्या ठिकाणी कार्यक्रमाचे आयोजनसुद्धा केले. ही स्कीम संपुर्ण भाईदरमध्ये नसून संपुर्ण महाराष्ट्रात आहे. रविवारी सुट्टी असल्यामुळे किंवा सुट्टीच्या दिवशी सुट्टी असल्यामुळे सकाळी ९ ते १२ या वेळेत शाळा भरेल आणि तो तीन तासाचा कार्यक्रम त्यांनी पूर्ण करायचा आहे. त्याच्यामुळे रविवारी देखील कुठल्याही शिक्षकाला सुट्टी नाही.

प्रेमनाथ पाटील :-

आमच्याकडे शिकवणार कोण? आपले जे शिक्षक आहेत तेच शिकवणार आहेत का?

ए. के. संन्याशिव :-

आपले शिक्षकच शिकवतील.

प्रेमनाथ पाटील :-

तिथे एक शिवसेनेची बाई रविवारी जाऊन ट्युशन घेते. तुम्ही तिथे जाऊन रविवारीसुद्धा बघा की, आपला एकही शिक्षक तिथे नसतो.

ए. के. संन्याशिव :-

आता ही जी योजना आहे ही योजना १ मार्चपासून सुरु झालेली आहे.

प्रेमनाथ पाटील :-

साहेब, ही योजना १ मार्चपासून सुरु झाली हे बरोबर आहे. पण त्या ठिकाणी आपले शिक्षक शिकवायला पाहिजेत.

ए. के. संन्याशिव :-

होय, आपले शिक्षक पाहिजेत.

प्रेमनाथ पाटील :-

मग आपले शिक्षक कुठे असतात? तुम्ही प्रत्येक शाळेचा सर्व्हे करा.

ए. के. संन्याशिव :-

आम्ही त्यांची मिटींग बोलावून आमचे दौरेसुद्धा चालू आहेत. ज्या ठिकाणी असे आढळून येईल त्या ठिकाणी संबंधित शिक्षकावर कार्यवाही करण्यांत येईल.

गजानन भोईर :-

शिक्षण अधिकारी साहेब, मी तुम्हांला एक प्रश्न विचारतो की, जी खारी गावामध्ये शाळा आहे....

प्रभात पाटील :-

सन्मा. सदस्य गजानन भोईर, एक मिनिट थांबा. आपल्याला जर एक सन्मा. सदस्य चांगली माहिती देत आहेत. तर आपले शिक्षक काय करतात, हे पाहण्याचे काम आहे.

प्रेमनाथ पाटील :-

तिथे आपला एकही शिक्षक नसतो. मग आपले शिक्षक काय करतात?

सुर्यकांत भोईर :-

मिटींग घेऊ आणि त्याच्यावर नंतर कार्यवाही करू असे बोलण्यापेक्षा तुम्ही कार्यवाही करा.

ए. के. संन्याशिव :-

मिटींगचे मी बोलत नाही.

गजानन भोईर :-

शिक्षण अधिकारी साहेब, मी तुम्हांला एक प्रश्न विचारतो की, जी सदरची खारीगावची शाळा आहे. ती शाळा नं. ७ व नं. २४ वॉर्डमध्ये आहे. तुम्ही हे जे आता चालू केलेले आहे. त्याबद्दल तुम्ही

नगरसेवकांना कल्पना दिलेली आहे का की, आम्ही असे असे चालू करतो. तुमची जबाबदारी आहे. तुम्ही नगरसेवकांना सांगायला पाहिजे होते.

ए. के. संन्याशिव :-

आम्ही याच्यामध्ये मुख्याध्यापकांची सभा घेऊन हे काम करतो. प्रत्येक ठिकाणी वॉर्ड समिती आहे. मी त्या मुख्याध्यापकांना सांगितले की, त्या वॉर्ड समितीची सभा घेऊन आपण हा विषय वॉर्ड समितीच्या निदर्शनास आणून द्यायचा आहे. त्या दृष्टीकोनातून त्या ठिकाणी जे पदाधिकारी किंवा जे नगरसेवक आहेत त्यांच्या हस्ते या कार्यक्रमाचे उद्घाटन करायचे अशा सुचना त्यांना या अगोदरच देण्यांत आलेल्या आहेत.

गजानन भोईर :-

त्या सुचनांचे पालन केले गेले नाही.

केशव घरत :-

आम्हांला ते माहिती नाही.

गजानन भोईर :-

तुम्ही आमच्या नं. ७ आणि नं. २४ वॉर्डमध्ये केलेले आहे. तुम्ही सन्मा. सदस्यांना एक पत्र काढून त्याची माहिती कळवा की, अशी अशी शासनाची योजना आपण सुरु केलेली आहे.

अशोक पाटील :-

शिक्षण अधिकारी साहेब, तुमचेदेखील काम आहे. तुम्ही सन्मा. सदस्यांना तसे पत्र काढून त्याची माहिती कळवा की, अशी अशी शासनाची योजना आहे. आम्ही ती सुरु करतो.

ए. के. संन्याशिव :-

आम्ही पत्र देऊ. ह्या बाबतीत त्या दिवशी घोडबंदरला मुख्याध्यापकांची मिटींग होती.

प्रेमनाथ पाटील :-

साहेब, शाळा नं. ६ च्या मुख्याध्यापकांचा तिथे ठिकाणा नसतो.

कैलासबेन जानी :-

सभापती साहेबांच्या परवानगीने बोलते की, तुम्ही आत्तापर्यंत किती शाळांमध्ये गेलेले आहात आणि महिन्याला किती शाळांचा सर्व्हे करता?

ए. के. संन्याशिव :-

मी तुम्हांला त्याची सविस्तर माहिती देतो. माझी प्रत्येक शाळेला प्रत्येक महिन्याला भेट असते.

मॉरस रॉड्रीक्स :-

सभापती साहेब, दुसरा विषय घ्या. ह्याच्यावर चर्चा झालेली आहे.

गजानन भोईर :-

सभापती साहेब, सचिवांना बोलवा आणि माहिती घ्या.

हॅरल बोर्जीस :-

संख्येना बोलावण्यांत यावे.

केशव घरत :-

सभापती साहेब, शिक्षकांना पुरस्कार देण्याचा विषय संपला. परंतु, आपल्या स्थायी समितीच्या आर्थिक खर्चाबाबतची संमती घेतली का? आर्थिक खर्च कोणी केला? सभापती महोदय, माझा विषय असा होता की, पुरस्काराबाबत आर्थिक परवानगी कोणी दिली?

हॅरल बोर्जीस :-

स्थायी समितीच्या विषयपटलावर हा विषय आलेला नव्हता. मागे महिला व बालकल्याण समितीकडून ज्या तीन शिफारशी आलेल्या होत्या त्याच्या व्यतिरिक्त हा विषय स्थायी समितीसमोर आजपर्यंत आलेला नाही.

प्रेमनाथ पाटील :-

मागे जे बक्षिस वितरण केले त्याचा जो एकुण खर्च आहे.....

प्रभात पाटील :-

त्याला ज्या स्टेशनरी लागतात त्याला खर्च झाला.

प्रेमनाथ पाटील :-

स्टेशनरीचा खर्च झाला.

हॅरल बोर्जीस :-

ते सर्व संख्येना माहिती आहे.

गजानन भोईर :-

याला प्रशासनाने मान्यता दिलेली आहे.

प्रभात पाटील :-

पुढचा विषय घेण्याच्या अगोदर मी विचारलेल्या प्रश्नाला लेखी उत्तर मिळणार आहे की, कसे ते सांगावे.

हॅरल बोर्जिस :-

सन्मा. सभापती त्या विषयाची सविस्तर माहिती घेतील. संबंधित विषयाबाबत सभापती माहिती घेऊन तुम्हांला त्याची माहिती देतील. जो सावित्रीबाई फुले पुरस्कार आपल्या शहरामध्ये दिला गेला.

अशोक पाटील :-

जी खिरापत वाटली गेली.

हॅरल बोर्जिस :-

तो पुरस्कार वाटतांना त्याचे निकष काय लावले गेले. वाटोरे तुम्हाला त्या विषयी काय माहिती असेल ती सभागृहाला माहिती द्या.

अशोक पाटील :-

तुमचे नांव व पद सांगा.

दयानंद वाटोरे :-

मी दयानंद वाटोरे, सुवर्ण जयंती योजना विभागातील कर्मचारी आहे.

प्रभात पाटील :-

तुमचा महिला व बालकल्याण विभागाशी संबंध आहे का?

दयानंद वाटोरे :-

माझा सुवर्ण जयंती योजनेशी संबंध आहे. सुवर्ण जयंती योजनेमध्ये पुरस्काराचे वितरण करतांना एक अर्ज तयार केलेला होता. त्या अर्जाचे प्रत्येक शाळेमध्ये वाटप केलेले होते. त्याच्यामध्ये शिक्षण क्षेत्रामध्ये शिक्षकांची किती आवड आहे आणि क्रिडा क्षेत्रामध्ये त्या शिक्षकांनी काय काय कार्य केलेले आहे?

प्रभात पाटील :-

तसा फॉर्मॅट असेल तर आम्हांला दाखवा.

दयानंद वाटोरे :-

आपण २९ शाळेला फॉर्मॅटचे वाटप केलेले होते. त्याच्यामध्ये विद्यार्थ्यांच्या उत्कर्षासंबंधी त्यांना सामाजिक, कला, क्रिडा स्पर्धेमध्ये योगदान, विद्यार्थ्यांची शिकविण्याची हातोटी व समजण्याची हातोटी, शालेय विद्यार्थ्यांमध्ये लोकप्रियता हे निकष ठरविलेले आहेत.

प्रभात पाटील :-

हे फॉर्मॅट आपण दिलेले आहेत आणि त्यांनीच तो फॉर्मॅट भरून द्यायचे का?

दयानंद वाटोरे :-

ते फॉर्मॅट त्यांनीच भरून द्यायचे.

प्रेमनाथ पाटील :-

मग आपण सिलेक्ट करायचे नाही.

अशोक पाटील :-

वाटोरे साहेब, मला पहिले एक सांगा की, तुम्ही त्या शाळांमध्ये डायरेक्ट पोहोचतात म्हणजे ज्या शाळा त्या शिक्षण मंडळाच्या किंवा समितीच्या अंडर आहेत त्यांच्याशी तुम्ही संपर्क केलेला नाही. तुम्ही शिक्षण विभागाच्या अधिका-यांशी संपर्क केलेला नाही. तुम्ही डायरेक्ट शाळांमध्ये पोहोचतात.

केशव घरत :-

तुम्ही शिक्षण अधिका-यांशी बोलला नाहीत का?

प्रेमनाथ पाटील :-

आपल्या महानगरपालिकेमध्ये शिक्षण अधिकारी आहेत. मग तुम्ही त्या शिक्षण अधिका-यांना विचारले नाही का?

सुर्यकांत भोईर :-

महानगरपालिकेमध्ये शिक्षण अधिकारी बसतात. शिक्षण अधिकारी बोलतात की, आम्हांला माहिती नाही. आम्हांला कळविलेले नाही.

अशोक पाटील :-

शाळा शिक्षण अधिका-यांच्या अंडर असणार की तुमच्या महिला व बालकल्याण समितीच्या अंडर असणार आहेत?

प्रभात पाटील :-

शाळा क्र. २९ मध्ये तुम्ही त्यांना त्यांचे शिक्षक कसे वाटतात अशी विचारणा केली नाही का? त्यांची शिफारस आपण घेतली नाही का?

प्रेमनाथ पाटील :-

आता समजा, तुम्ही एखाद्या शिक्षिकेला पुरस्कार देणार आहात तर त्या शिक्षिके विषयी काय माहिती घेतली?

दयानंद वाटोरे :-

आपण डायरेक्ट फॉर्मेट दिले आहे.

प्रभात पाटील :-

त्या शाळांमधील मुख्याध्यापकांना फॉर्मेट देऊन त्यांनी जसा शिक्षिकांच्या माहितीचा फॉर्मेट भरला तो फॉर्मेट आपण स्विकारला का?

दयानंद वाटोरे :-

महिला व बालकल्याण समिती सभापती यांनी ते सिलेक्ट केलेले आहे.

प्रभात पाटील :-

मी आता एस्.एस्.सी. डी.एड. आहे. मी त्या फॉर्मेटवर लिहून देणार की, एम्.ए.बी.एड. आहे आणि तुम्हांला माहिती आहे की, मी एक शिक्षिका आहे. पण डिग्री माहिती नाही अशा प्रकारे ह्या फॉर्मेटवर जे काही आले ते आपण स्विकारले.

दयानंद वाटोरे :-

आम्ही शाळेला प्रत्यक्ष भेट दिलेली आहे आणि आम्ही वर्गामध्येसुद्धा भेट दिलेली आहे.

मा. सभापती :-

मी जरा इन्टरप्शन करतो. वाटोरेजी, जेव्हा महिला व बालकल्याण समितीचा विषय तुमच्याकडे आला तो विषय शैक्षणिक पात्रतेचा विषय होता. शैक्षणिक क्षेत्रामध्ये ज्या महिलांनी किंवा शिक्षिकांनी अतिशय चांगल्या पद्धतीने काम केलेले आहे त्या कामाचा संपूर्ण आलेख आपल्याला घ्यायचा होता. तो आलेख पडताळून आपल्याला त्या शिक्षिकांना अग्रक्रम द्यायचा होता. त्या अग्रक्रमामार्फत आपल्याला त्या शिक्षिकांना त्या पुरस्काराचे वितरण करायचे होते. ती शिक्षिका त्या डिग्रीची किंवा त्या पात्रतेची आहे, त्या शिक्षिकेचा गोपनीय अहवाल काय आहे? त्या शिक्षिकेने वर्तमानकाळामध्ये कोणत्या पद्धतीने शिक्षण दिलेले आहे? त्या शाळेमध्ये त्या विद्यार्थ्यांना किंवा त्या शिक्षकांमध्ये ही शिक्षिका चांगली आहे. ही शिक्षिका किती चांगली वागते? अशा पद्धतीची माहिती तुम्ही घेतलेली आहे का?

दयानंद वाटोरे :-

होय. आम्ही माहिती घेतलेली आहे.

मा. सभापती :-

ती माहिती घेतांना तुम्हांला असे जरूरीचे वाटले नाही का की, विभागाच्या शिक्षण अधिका-याला बरोबर घेऊन आपण अशी माहिती घेतली पाहिजे.

अशोक पाटील :-

वाटोरेंना उत्तर देऊ द्या. वाटोरे साहेब, सभापतींनी विचारले त्याचे स्पष्टीकरण द्या.

केशव घरत :-

वास्तविक शिक्षण अधिका-यांना विचारणा करायला पाहिजे होती.

प्रभात पाटील :-

तुम्ही इतका मोठा पुरस्कार इतक्या मोठ्या व्यक्तींच्या नांवाने वितरित करता तर तुम्हांला असे वाटले नाही का की, आपण तज्ञ लोकांचे मार्गदर्शन घ्यावे. सावित्रीबाई फुले म्हणजे तुम्हांला सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील वाटल्या का?

गजानन भोईर :-

वाटोरे साहेब, सवित्रीबाई फुले कोण होत्या ते फक्त तुम्ही आम्हांला सांगा.

मा. सभापती :-

प्रशासनाने याबाबत थोडेफार लक्ष घालायला पाहिजे होते आणि आपण प्रशासन म्हणून काम करीत असतांना आपण संबंधित शिक्षण विभागाकडून अशी माहिती घेतली नाही असे आपण स्पष्ट

केलेले आहे. उपायुक्त साहेब, आपण जरा ह्या विषयावर चर्चा करावी आणि आम्हांला याच्यावर उत्तर द्यावे.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय) सो.) :-

ह्या विषयावर अजिबात चर्चा करणार नाही. हा विषय मिटींगसमोरचा नाही. त्याच्यामुळे ह्या विषयावर चर्चा होणार नाही आणि प्रशासनाकडून कुठलीही माहिती मिळणार नाही. आपल्याला याच्यासंबंधीची माहिती हवी असेल तर आपण संबंधित खात्याकडून माहिती घ्यावी. हा विषय आजच्या मिटींगचा नाही. त्याच्यामुळे मिटींगची वेळ याच्यामध्ये अननेसेसरी वाया जाते. त्याच्यामुळे ह्याच्याबद्दल प्रशासनाकडून कुठलीही माहिती मिळणार नाही.

जोजफ घोन्सालवीस :-

हा विषय विषयपटलावर घेण्याची शिफारस करा.

अशोक पाटील :-

शिक्षण विभागाचा विषय चालू आहे.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय) सो.) :-

मी सभागृहाला विनंती करतो की, हा विषय आता विषयपटलावर नाही. याबाबतची माहिती संबंधित खात्याकडून घ्यावी.

केशव घरत :-

सभापती साहेब, तुम्ही हा विषय पुढच्या सभेत घ्या.

प्रभात पाटील :-

आम्हांला पत्रांची उत्तरे मिळत नाहीत.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय) सो.) :-

मी तुम्हांला सांगतो की, ह्याच्यावर प्रशासनाकडून कुठलीही माहिती मिळणार नाही. कृपया आपल्याला अशी विनंती आहे की, आपल्याला जी काही माहिती असेल ती संबंधित खात्याकडून किंवा संबंधित विभागाकडून घ्यावी.

प्रभात पाटील :-

मग आपण त्या पत्रांची उत्तरे द्यावी. आपल्याला पत्र देऊन आता पंधरा दिवस झालेले आहेत. पण अजूनपर्यंत त्या पत्राचे उत्तर मिळालेले नाही.

केशव घरत :-

हा विषय पुढच्या मिटींगमध्ये विषयपटलावर घेण्यांत यावा.

प्रभात पाटील :-

सभापती साहेब, तुम्ही मागे जाऊन या गोष्टी करू नका. तुम्ही एकत्रित कॉम्बिनेशन करून या विषयाला बगल देऊ नका.

सुर्यकांत भोईर :-

हा विषय परत पुढच्या मिटींगला विषयपटलावर ठेवा.

अशोक पाटील :-

संबंधित खात्याला त्याची माहिती देऊ द्या.

मा. सभापती :-

सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील आपण जे बोललात ते चुकीचे आहे.

प्रभात पाटील :-

ते चुकीचे कसे होऊ शकते? या ठिकाणी व्यवस्थित चर्चा चालली होती.

मा. सभापती :-

ते चुकीचेच आहे. सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील, तुम्ही आळ कसा काय घेता? तुम्ही असे कसे बोलता. असे आपण बोलू शकत नाही. बाजुला जाऊन तुम्ही काय बोललात हा विषय होऊ शकत नाही.

प्रभात पाटील :-

विषय कसा होऊ शकत नाही. विषय व्यवस्थित चालला होता.

जोजफ घोन्सालवीस :-

साहेब, विषय विषयपटलावर घ्या. म्हणजे तिथेच प्रश्न संपला. मग त्या विषयावर ठराव होईल आणि त्या विषयाची रितसर अंमलबजावणी होईल.

गजानन भोईर :-

सभापती साहेब, तुम्ही लेखी उत्तर सदस्यांना द्यायला पाहिजे होते.

प्रभात पाटील :-

तुम्ही आम्हांला उत्तरसुद्धा देत नाही.

मा. सभापती :-

तुम्ही आता बोललात तो वेगळा विषय आहे आणि तुम्ही आधी बोललात तो वेगळा विषय होता.

प्रभात पाटील :-

मी त्या विषयाला धरुनच बोलले.

मा. सभापती :-

आपण आपले हे वाक्य मागे घ्यावे.

प्रभात पाटील :-

असे कसे वाक्य मागे घ्यावे?

जोजफ घोन्सालवीस :-

हा विषय विषयपटलावर आणा.

प्रभात पाटील :-

त्या विषयावर चर्चाच होऊ नये असे सभापती सो. आणि उपायुक्तांना सो. वाटते का? आपण जेव्हा इतके महत्वाचे विषयां घेता माध्यमिक शाळा चालू करायच्या विषयी आणि मग हे काय चालले आहे?

मा. सभापती :-

तुम्ही आता बरोबर बोलता. पण तुम्ही हे वाक्य कसे बोललात तेच मला कळत नाही. त्यांनी काय बोलले हा विषय वेगळा होता. तुम्ही असे कसे बोलता?

प्रभात पाटील :-

तुम्ही सभापती आहात. तुम्ही त्या ठिकाणी बसलेले आहात. प्रशासनाच्या बाजूला शासन बसलेले आहे. एक प्रशासकीय व्यक्ती जर असे उत्तर देते तर मग हे कशाला बसलेले आहेत?

मा. सभापती :-

ते बरोबर आहे पण तुम्ही काय बोललात ते जरा मला सांगा.

जोजफ घोन्सालवीस :-

त्यांचे जाऊ द्या. पण तुम्ही हा विषय विषयपटलावर घ्या. प्रश्न मिटला.

प्रभात पाटील :-

मघाशी जेव्हा चर्चा झाली तेव्हा तुम्ही चर्चेमध्ये सामील नव्हते. तुम्ही बाहेरून आल्यानंतर लगेच रणखांब साहेब उखडून गेले.

मा. सभापती :-

तो प्रश्न रणखांब साहेबांचा आहे. ते काय करतील तो त्यांचा प्रश्न आहे. तुम्ही असे कसे बोलता? ते चुकीचे आहे.

गजानन भोईर :-

सभापती साहेब, तुम्ही त्यांना लेखी द्या.

मा. सभापती :-

कृपा करुन तो विषय नको आहे.

गजानन भोईर :-

एक सदस्य बोलतो त्यांच्या वतीने आम्हांला बोलायला लागेल की, तुम्ही त्यांना लेखी द्या की, हा विषय आणु नका, करु नका. त्यांनी पहिले एक पत्र दिले होते. ते पत्र किती दिवस अगोदर दिले होते? तुम्ही त्या सदस्यांना त्याचे उत्तर का दिले नाही? उत्तर दिले नाही असे त्या सदस्या का बोलतात?

प्रभात पाटील :-

बरोबर आहे. पत्राचे उत्तर तुम्ही का दिले नाही?

मा. सभापती :-

मी काय बोलतो ते पहिले ऐका. सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील अशा बोलल्या की, तुम्ही दोघे जाऊन काहीतरी चर्चा केली आणि मग इथे आलात असे या ठिकाणी घडलेले आहे. हे सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील मला बोलल्या हे बरोबर नाही.

गजानन भोईर :-

तुम्ही अधिका-यांना अगोदर उत्तर द्यायला सांगा.

मा. सभापती :-

तो वेगळा विषय आहे. हा विषय होऊ शकत नाही.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय) सो.) :-

याच्याबद्दल मला खुलासा करू द्या. मी प्रशासनाच्या वतीने खुलासा करतो, आपल्या वतीने खुलासा करतो की, मी याच्याबद्दल तुम्हांला वेळोवेळी सांगत आलेलो आहे की, जे विषय स्थायी समितीसमोर नाहीत त्या विषयाची कुठलीही माहिती प्रशासनाकडून मिळणार नाही हे मी तुम्हांला प्रत्येक मिटींगला सांगत आलेलो आहे. आपण अननेसेसरी कॉम्प्लिकेशन क्रिएट करीत असाल तर आपण सक्षम आहात. आम्ही आमचे निघून जातो.

अशोक पाटील :-

उपायुक्त साहेब, तुम्ही हे चुकीचे बोलता. हा शिक्षण विभागाचा विषय आहे. विषयाला धरून आहे.

(सभागृहात गोंधळ)

केशव घरत :-

प्रशासन उत्तर देणार नाहीतर कोण देणार?

सुर्यकांत भोईर :-

मग मिटींग कशाला ठेवता?

गजानन भोईर :-

प्रशासनाला कशाला बोलवता? तुम्ही प्रशासनाला बोलवूच नका.

सुर्यकांत भोईर :-

मग तुम्ही प्रशासनाला बोलवूच नका.

अनंत पाटील :-

आपणच शिक्षण अधिकाऱ्यांना बोलवले ना.

प्रभात पाटील :-

जर असे उत्तर असेल तर आम्ही मिटींगला बसणार नाही.

प्रेमनाथ पाटील :-

ठिक आहे. मग आम्ही जातो.

अशोक पाटील :-

संबंधित खात्यासंबंधिचा विषय आणि त्या संबंधिचे जे काही विषय सदस्यांना विचारायचे असतील तर त्याची हिच वेळ असते. ते हेच व्यासपिठ आहे. ह्याच व्यासपिठासमोर आम्ही प्रश्न विचारतो.

केशव घरत :-

सभापती महोदय, उत्तर कोण देणार? जर प्रशासन उत्तर देणार नाही. तर मग कोण उत्तर देणार?

अनंत पाटील :-

आपणच शिक्षण अधिकाऱ्यांना बोलावून घेतले.

मा. सभापती :-

ते बरोबर आहे. पण सन्मा. सदस्या ह्या पद्धतीने बोलले हे चुकीचे आहे असा माझा सांगण्याचा उद्देश आहे. असे नसतांना बोलले मग ते चुकीचे आहे की नाही?

प्रभात पाटील :-

त्यांचे उत्तर आल्यानंतर बोला.

मा. सभापती :-

त्यांचे उत्तर काहीही येऊ दे. मी आणि शासन तुमच्याबरोबर बसलेले आहेत. मग तुम्ही असे कसे बोलता?

प्रभात पाटील :-

तुम्ही त्यांच्या प्रश्नाचा काही रिप्लाय दिला नाही. तुम्ही त्यांच्या वक्तव्यावर काहीच बोलले नाही. म्हणून मला बोलावे लागले.

मा. सभापती :-

तुम्ही हे चुकीचे बोललात. आपणच आपल्यामध्ये कळकळीमध्ये उभे करतो हे चुकीचे आहे. आपण आपल्यामध्ये कळकळीमध्ये उभे करता कामा नये. शासन आणि प्रशासन हा वेगळा भाग आहे. तुम्ही सरळ बोलत असाल की, तुम्ही बाहेर जाऊन आलात आणि तुम्ही ठरवून बोललात.

प्रभात पाटील :-

तसाच विषय झालेला आहे आणि सभागृहाला ते माहिती पडलेले आहे.

जोजफ घोन्सालवीस :-

आता ही बाब सभागृहाला माहिती झालेली आहे. ही गंभीर बाब आहे. तुम्ही तो विषय विषयपटलावर घ्या आणि त्याचा एक ठराव करून टाका आणि मग त्यानंतर त्याची अंमलबजावणी करा.

अशोक पाटील :-

प्रश्न असा आहे की, शिक्षण खात्यासंदर्भातील विषय आहे.

मा. सभापती :-

सन्मा. सदस्य मी तुम्हांला सांगतो की, तो विषय नाही.

अशोक पाटील :-

सभापती साहेब, आम्ही संबंधित खात्यासंबंधी तुम्हांला प्रश्न विचारतो आणि आम्ही अधिका-यांकडून त्याचा खुलासा मागतो. आम्ही तुम्हांला प्रत्यक्ष पर्टीक्युलरली त्या विषयाबद्दल सांगत नाही. जे विषय आम्ही तुम्हांला घ्यायला सांगतो ते विषय तुम्ही घेत नाहीत आणि नको ते विषय कशाला घेता? आम्ही लेखी पत्र दिलेले आहे आणि संबंधित खात्यातील अधिका-यांकडून त्या पत्राचा जाब विचारतो आहे. तुम्ही स्वतः विचारत आहात मग प्रशासनाने ही अशी उत्तरे देण्यापेक्षा प्रशासनाला बोलावू नका.

मा. सभापती :-

तुम्ही बोलता ते बरोबर आहे. पण सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील असे वाक्य कशा बोलल्या?

अशोक पाटील :-

सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील या रागाच्या भरात तसे वाक्य बोलल्या असतील.

मा. सभापती :-

असे नाही. असे बोलू नये.

अशोक पाटील :-

सन्मा. सदस्य आपण आपले वाक्य मागे घ्या.

मा. सभापती :-

सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील आपण आपले वाक्य मागे घ्यावे.

प्रभात पाटील :-

आम्ही पोटतिडीकिने विषय मांडतो.

मा. सभापती :-

तुम्ही पोटतिडीकिने विषय मांडता. तुम्ही पोटतिडीकिने विषय मांडताना आम्ही तुमच्या बरोबर आहोत. मीसुद्धा या ठिकाणी पोटतिडीकिने विषय मांडतो. पण आपण जे वाक्य बोललात ते वाक्य मागे घ्यावे. मी सभा चालवतो.

प्रभात पाटील :-

असे कधी होते का?

मा. सभापती :-

हे चुकीचे आहे. कसे होऊ शकणार नाही?

प्रभात पाटील :-

तुम्ही चर्चेमध्ये व्यवस्थित सहभाग घेतला.

मा. सभापती :-

हरकत नाही. पुढचा विषय घेण्यांत यावे. हे चुकीचे आहे.

प्रभात पाटील :-

माझ्या पत्राच्या उत्तराचे काय झाले? तुम्ही मघाशी सभागृहाच्या बाहेर गेलात. त्याची एकंदर परिस्थिती सभागृहाला माहिती आहे. ह्या विषयावर तुम्ही सकाळपासून सहभागी होता. आपण संबंधित खात्याला बोलावले. संबंधित विषयावर चर्चा केली, बरोबर आहे. तुम्ही कोणत्या कामानिमित्त मघाशी बाहेर गेलात मला त्याच्याशी काही करायचे नाही.

अशोक पाटील :-

मघाशी बाहेर जे फटाके वाजत होते तेव्हा तिथे जे ठेकेदारांचे बोर्ड लावलेले होते ते बोर्ड काढण्यासाठी मघाशी सभापती साहेब बाहेर गेले होते.

प्रभात पाटील :-

सभापती साहेब कशासाठी बाहेर गेले होते ते मला विचारायचेसुद्धा नाही. कारण दोन व्यक्ती बाहेर गेल्यानंतर आपले एक अधिकारी इतक्या आवेशाने बोलतात की, ह्या विषयाची चर्चा होणार नाही. या विषयाचे उत्तर मिळणार नाही किंवा काय? त्यांना राग आला हे मान्य आहे. त्यांना राग येतो. ते

ब-याच वेळा आम्हांला झटकून देतात. परंतु, तुम्ही शासन आहात. सभापती साहेब, उपायुक्त साहेब बोलल्यानंतर तुमचे काय उत्तर होते? उपायुक्त साहेबांनी फक्त मला झटकले नाही तर या सभागृहाला झटकले आहे. मी जे बोलले त्याच्या अगोदर तुमचे उत्तर अपेक्षित होते. आमच्या ह्या शासनातील मुख्य प्रतिनिधी म्हणून, सभापती साहेबांचे उत्तर आम्हांला अपेक्षित होते. तुम्ही ते उत्तर दिलेले नाही आणि म्हणून मला तसे बोलावे लागले. मी जर तुमच्या विषयी संशयाने बोलले असेल तर मला तो संशय रास्त वाटला म्हणून मी तो संशयाने बोलले. तुम्ही त्यातून जर माझ्या प्रश्नाचे उत्तर देणार नसाल आणि हा प्रश्न जर धसाला लावत असाल तर मी माझे शब्द मागे घेते.

मा. सभापती :-

प्रश्न धसाला लागू नये असे तुम्हांला कोणी सांगितले?

प्रभात पाटील :-

मग त्यांनी तो विषय संपल्याचेच सांगितले.

मा. सभापती :-

मी काय सांगतो ते ऐका. मी तिथे आल्यानंतर वाटोरेंना सांगितले आणि तुमच्या प्रश्नामध्ये सहभागी झालो. मी वाटोरेंना सांगितले की, अशा पद्धतीने माहिती आहे. ती माहिती तुम्ही द्या. जी काही माहिती आहे ती माहिती तुम्ही दिली पाहिजे. मी त्या चर्चेत सहभागसुद्धा घेतला. चर्चेमध्ये सहभाग घेतल्यानंतर तुम्ही मला असे बोललात की, तुम्ही अशा पद्धतीने सहभागी आहात.

प्रभात पाटील :-

मी पुन्हा एकदा सांगते की, ते सर्व काही झाल्यानंतर आपल्यामधील एक अधिकारी उठतात. ज्या पद्धतीने ते अधिकारी बोलले ते अधिकारी तुमच्या बाजूला बसलेले आहेत. सभापती साहेब, त्याच्यात तुमचे उत्तर पाहिजे होते. या सन्मा. सभागृहामध्ये जेवढे सन्मा. सदस्य बसलेले आहेत त्या सन्मा. सदस्यांना जर त्यांनी असे झिडकारून उत्तर दिले असेल तर शासन म्हणून तुमच्याकडून तुमचे उत्तर अपेक्षित होते. मी काय बोलली, यापेक्षासुद्धा तुमचे उत्तर अपेक्षित होते की, आपल्या बरोबर प्रशासनाने कसे वागले पाहिजे? तुम्ही बोलला नाहीत म्हणून मला बोलावे लागले.

मा. सभापती :-

तसे नाही. पण तुम्ही संशयाच्या ह्याच्यामध्ये असे बोललात.

प्रभात पाटील :-

मला हेच सांगायचे आहे की, मी नंतर बोलले. तुमच्याकडून उत्तर आले नाही म्हणून मला बोलावे लागले.

मा. सभापती :-

माझे उत्तर आले नाही असे नाही. मी बाहेरून आल्याबरोबर लगेच चर्चेमध्ये सहभाग घेतला.

प्रभात पाटील :-

मी कुठे नाही बोलते. मी बोलते की, तुम्ही बाहेरून आल्याबरोबर चर्चेमध्ये सहभाग घेतला.

मा. सभापती :-

तुम्ही माझ्यासमोर प्रश्नचिन्ह उभा करता. मग विषय चालेल कसा?

प्रभात पाटील :-

पण अधिका-यांनी बोलल्यानंतर तुम्ही त्याचे उत्तर द्यायला पाहिजे होते. तुम्ही उत्तर दिलेले नाही म्हणून मला बोलावे लागले. तुम्ही माझ्या प्रश्नाविषयीचे तुमचे उत्तर द्या. मी माझे सगळे शब्द मागे घेते.

मा. सभापती :-

तुम्ही शब्द मागे घेता याचा अर्थ तुम्ही चुकीचे बोलाल. मी हे करतो वगैरे तुम्ही बोलाल हे बरोबर नाही.

प्रभात पाटील :-

मी शब्दच मागे घ्यावे असे तुम्हांला वाटते. मग मला काहीही फरक पडत नाही. मी चांगल्या विषयावर बोललेले शब्द जर तुम्ही मला मागे घ्यायला लावत असाल तर माझी तयारी आहे.

मा. सभापती :-

मी तुम्हांला विषय मागे घ्यायला सांगत नाही.

प्रभात पाटील :-

एखाद्या सदस्याची एखाद्या विषयाच्या बाबतीत जर तुम्ही मुस्कटदाबी करीत असाल तर मी ते पण करायला तयार आहे.

मा. सभापती :-

मुस्कटदाबीचा विषय नाही.

प्रभात पाटील :-

तुम्ही शब्द मागे घ्यायला लावता म्हणजे ती मुस्कटदाबी आहे.

मा. सभापती :-

तुम्ही माझ्यासमोर प्रश्नचिन्ह उभे केले.

प्रभात पाटील :-

माझ्या प्रश्नाचे रितसर उत्तर येऊ द्या.

मा. सभापती :-

तुम्ही नक्की काय बोलतात ते मला सांगा.

प्रभात पाटील :-

मी तेच बोलले की, तुम्ही बाहेर गेल्यानंतर तुम्ही काय करून आलात मला माहिती नाही. उपायुक्त साहेब एकाएकी उखडले.

मा. सभापती :-

माझा विषय असा आहे की, जर आपण प्रशासनाबरोबर एखादा विषय चर्चेला घ्यायचा. तो विषय चर्चेमध्ये आला. त्या विषयाची चर्चा सुरु आहे. त्या विषयाची चर्चा सुरु असतांना मी या चर्चेमध्ये आल्यानंतर चर्चेत सहभाग घेतला.

प्रभात पाटील :-

मी तेसुद्धा बोलले.

मा. सभापती :-

बरोबर आहे. पण तुम्ही नंतर असे बोलतात की, तुम्ही जाऊन ठरवून आलात आणि ते नंतर असे बोलले.

प्रभात पाटील :-

साहेब, मी हे केव्हा बोलले, जेव्हा अधिका-यांनी असे बोलल्यानंतर तुमचे उत्तर यायला पाहिजे होते.

मा. सभापती :-

तुम्ही असे कसे बोलता? ते चुकीचे आहे.

अशोक पाटील :-

तुम्ही खुलासा द्या म्हणून तुम्ही साहेबांना पाचारण केलेले होते.

मा. सभापती :-

मी पाचारण केले होते. बरोबर आहे.

अशोक पाटील :-

साहेबांनी विषय झिडकारून दिला. आम्ही तुम्हांला विचारत होतो. आम्ही संबंधित खात्याला विचारत होतो.

प्रभात पाटील :-

सभापती साहेब, त्याच्यावर तुमचे काय उत्तर आहे?

जोजफ घोन्सालवीस :-

साहेब, हे जरी बरोबर असेल तरी हा गंभीर विषय आहे. हा विषय एकदा विषयपटलावर आणा. मग तुम्हांला कळेल की, हा निधी कुठून आणला. हा सावित्रीबाईचा अपमान आहे हे तुम्हांला वाटत नाही का? हा विषय विषयपटलावर आणा.

प्रभात पाटील :-

त्याच्यावर तुमचे उत्तर काय आहे? हे सांगायला पाहिजे होते. तुमच्या शासनाचे काय उत्तर आहे? शासनाची काय बाजू आहे?

सुर्यकांत भोईर :-

हा विषय विषयपटलावर येणारच नाही.

गजानन भोईर :-

सभापती साहेब, तुम्ही आता गोषवारा दिलेला नाही. आपल्याला नक्की प्राथमिक, माध्यमिक विषयावर बोलायचे. आम्ही शाळेविषयी कुठलासुद्धा विषय घेऊ शकतो. सावित्रीबाई फुले किंवा दुसरा कुठलाही विषय आम्ही घेऊ शकतो.

जोजफ घोन्सालवीस :-

याच्यात गोषवारा आहे का?

गजानन भोईर :-

म्हणजे हा विषय घेण्यात अर्थच नाही.

मा. सभापती :-

तो विषय नाही.

गजानन भोईर :-

प्राथमिक, माध्यमिकचा विषयी मी सांगतो.

मा. सभापती :-

सन्मा. सदस्य गजानन भोईरजी आपण जेव्हा सुमोटो विषय घेतो. जेव्हा सभापती सुमोटो विषय घेतो तेव्हा त्याला टिपणी नसते. आपण सुमोटो विषय घेतो.

गजानन भोईर :-

एखाद्या सन्मा. सदस्यांनी शाळेविषयी विषय काढला तर ती त्या सन्मा. सदस्यांची चुक झाली का? शाळेचा विषय काढला तर ती एक चुक झाली का?

प्रभात पाटील :-

ती चुकच झाली ना.

मा. सभापती :-

ती चुक झालेली नाही. म्हणून मी तुम्हांला बोलायला दिले.

गजानन भोईर :-

मग ते बोलणे पुर्ण होऊ द्या. अर्धवट बोलण्याला काही कायदा आहे का?

मा. सभापती :-

अर्धवट बोलण्यामध्ये तुम्ही प्रशासनाच्या त्याच्यामध्ये मला का उभे करता?

गजानन भोईर :-

तुम्ही ह्याच्यामधून काहीतरी निष्पन्न करा.

जोजफ घोन्सालवीस :-

सभापती साहेब, तुम्हीच त्यांना आदेश दिले की, तुम्ही जी काही माहिती असेल ती सन्मा. सदस्यांना द्या. त्यांनी ती माहिती दिली नाही. तर आपण आता त्याचा एक रितसर ठराव आणा म्हणजे विषयपटलावर तो विषय आणा. आपण त्याच्यावर चर्चा करू. नंतर उपायुक्त साहेब, उत्तर देतील अशी सन्मा. सदस्यांची अपेक्षा आहे. तर तो विषय तुम्ही विषयपटलावर आणा.

मा. सभापती :-

तो विषय मी विषयपटलावर आणणार नाही.

जोजफ घोन्सालवीस :-

आम्हांला माहितीसुद्धा मिळणार नाही. साहेब, मग तुमच्या पत्राचे काय? माहिती कशी मिळेल?

अशोक पाटील :-

जरा चर्चा चालू द्या.

कैलासबेन जानी :-

साहेब, मग आम्ही माहिती कुठून घेणार? त्याची मंजूरी तर घ्यायला लागेल की नाही?

मा. सभापती :-

त्यांनी ती माहिती दिलेली आहे. त्यांना प्रशासन माहिती देईल.

जोजफ घोन्सालवीस :-

प्रशासन माहिती देत नाही.

मा. सभापती :-

मॅडमनी त्यांना लेखी माहिती दिलेली आहे. ते त्यांना लेखी उत्तर देतील.

जोजफ घोन्सालवीस :-

आता हा विषय संपूर्ण सभागृहाचा विषय झालेला आहे. त्यांचा हा विषय नाही.

मा. सभापती :-

पण त्यांना जी माहिती पाहिजे ती माहिती त्यांना मिळेल.

जोजफ घोन्सालवीस :-

ती माहिती देत नाही म्हणून हा विषय विषयपटलावर आणा.

प्रभात पाटील :-

स्थायी समितीच्या कारभाराचा झालेल्या प्रकरणाबद्दल मी या ठिकाणी निषेध करते.

गजानन भोईर :-

सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील तुम्ही बाहेर बसणार आहात का?

प्रभात पाटील :-

मी सभागृहाच्या बाहेर बसणार आहे.

(सन्मा. सदस्या श्रीम. प्रभात पाटील या सभात्याग करून सभागृहाबाहेर निघून गेल्या.)

अशोक पाटील :-

सभापती महोदय, हे काय चालले आहे? आज एक-एक सदस्य अशा तऱ्हेने असा बाहेर चालला आहे. हा जो संताप होतोय हा प्रशासनाच्या कामकाजाबाबत होतोय.

जोजफ घोन्सालवीस :-

विरोधी पक्षांनी जर ठराव मांडला असता तर ठिक आहे. पण हे तुमच्याच सत्तेचे आहे. जर त्यांना न्याय मिळत नसेल तर आमचे काय?

मा. सभापती :-

पण संताप व्यक्त करण्याचा प्रश्न येतच नाही. संताप व्यक्त करा म्हणून आम्ही बोलतो का?

अशोक पाटील :-

मग हे काय चाललेले आहे? तुमच्या निदर्शनास येते ते हे काय आहे?

मा. सभापती :-

सन्मा. सदस्य अशोक पाटील आमच्या काय निदर्शनास येते ते बोला.

अशोक पाटील :-

आता एक सन्मा. सदस्या उठून गेल्या.

मा. सभापती :-

सन्मा. सदस्य अशोक पाटील तुम्ही मला प्रश्नचिन्हात उभे करीत असाल तर कसे चालेल? ते तुम्ही मला सांगा.

अशोक पाटील :-

सभापती साहेब, तुम्ही आमचे शासन आहात, शासक आहात.

मा. सभापती :-

तुम्हांला या विषयावर चर्चा करायला दिलेली आहे. तुम्हांला चर्चा करायला दिलेली नाही का? ते सांगा.

अशोक पाटील :-

सविस्तर, स्पष्टपणे उत्तर आल्याशिवाय चर्चा करून काय फायदा? काहीतरी निर्णय यायला पाहिजे. तुम्ही विषय सुरु करून दिला. तुम्हीसुद्धा चर्चेमध्ये भाग घेतला. त्याच्यामधून काहीतरी निष्पन्न तर व्हायला पाहिजे. असे झटकून द्यायचे आणि तुमचा व प्रशासनाचा वेळ फुकट घालवायचा.

जोजफ घोन्सालवीस :-

सभापती महोदय, साहेब, माहिती घेत नाही आणि तुम्ही विषय आणत नाही. मग आम्हांला माहिती कशी मिळणार?

मा. सभापती :-

सन्मा. सदस्य अशोक पाटील, झटकण्याचा विषय नाही.

जोजफ घोन्सालवीस :-

मग प्रशासन माहिती देत नाही. तुम्ही विषय आणत नाही. मग आम्हांला माहिती कशी मिळेल? आणि कारभार कसा चालवायचा? प्रशासन माहिती देत नाही. तुम्ही विषयपटलावर विषय घेत नाही. त्या विषयावर चर्चा होत नाही. माहितीच मिळत नाही.

मा. सभापती :-

तुम्ही बोलता ते बरोबर आहे. पण चर्चा चालू असतांना तुम्ही हा विचार का केला नाही? सन्मा. सदस्य अशोक पाटील चर्चा चालू असतांना जेव्हा सन्मा. सदस्या बोलल्या ते तुम्ही या ठिकाणी ऐकले की नाही? काय बोलले ते ऐकले की नाही?

अशोक पाटील :-

सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील काय बोलल्या?

प्रेमनाथ पाटील :-

सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील या रागाच्या भरात बोलल्या.

हॅरल बोर्जीस :-

सन्मा. सदस्या अशोक पाटील साहेब, जेव्हा हा संपुर्ण विषय चर्चिला गेला. जेवढ्या आत्मियतेने तुम्ही आणि आम्ही चर्चेमध्ये भाग घेतला. तेवढ्याच आत्मियतेने मा. सभापती यांनीसुद्धा चर्चेत भाग घेतला.

जोजफ घोन्सालवीस :-

परंतु, मा. सभापतींनीसुद्धा त्याला उत्तर दिलेले आहे.

अशोक पाटील :-

मा. सभापतींनी त्याला उत्तर दिले हे आम्ही मान्य करतो.

हॅरल बोर्जीस :-

आता प्रश्न कुठे आला की, जेव्हा बाहेरुन उपायुक्त आणि सभापती मध्ये आले. त्या वेळेलासुद्धा सभापती महोदयांनी गाभ्याला हात घातलेला की, नेमके काय पाहिजे होते. त्याच्यानंतर सभापतींचे वाक्य पुर्ण झाल्यानंतर ज्या वेळेला दातीर बोलले त्यावेळेला सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील यांच्या तोंडून न निघण्यासारखे शब्द निघाले. त्यावेळेला मा. सभापतींना वाईट वाटले कारण दोघांच्या वक्तव्यामध्ये विसंगत होते. उपायुक्तांनी जे उपायुक्तांच्या लेव्हलवर बोलायचे होते ते बोलले. परंतु, त्या मताशी त्या क्षणी सभापती सहमत होत नव्हते. हा वेगळा भाग झाला. सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील यांनी असा समज केला की, उपायुक्तांनी जे स्टेटमेन्ट दिले त्या स्टेटमेन्टला सभापती महोदयांची सहमती आहे हा विषय आलेला होता.

प्रेमनाथ पाटील :-

ज्यावेळेला उपायुक्त साहेबांनी विषय काढला त्यावेळेला सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील बोलल्या.

जोजफ घोन्सालवीस :-

साहेब, जे काही झाले, सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील ह्या आपले शब्द मागे घेत होत्या. पण तुम्ही माहितीसुद्धा द्यायला तयार नाही, विषयसुद्धा आणायला तयार नाही. मग कसे होणार?

गजानन भोईर :-

तुम्ही स्पष्ट बोला. मग विषय आणणार नाही. तुम्ही विषयसुद्धा आणायला तयार नाहीत.

हॅरल बोर्जीस :-

संपुर्ण माहिती झाली.

जोजफ घोन्सालवीस :-

सभापती साहेब बोलले की, हा सध्याचा विषय नाही. ते उत्तर देणार नाही. आम्ही सांगतो की, तो चर्चेचा विषय करा. मग ते उत्तर देतील. तुम्ही तेसुद्धा करत नाही आणि माहितीसुद्धा देत नाही. मग सर्व सदस्यांनी कसे वागायचे? मग शेवटी तोच मार्ग राहिला.

मा. सभापती :-

तोच मार्ग कसा काय राहिला?

जोजफ घोन्सालवीस :-

सन्मा. सदस्य तुमच्याकडे उत्तर मागतात.

मा. सभापती :-

सन्मा. सदस्या जोजफ घोन्सालवीसजी तुम्ही असे कसे बोलता? तुम्ही माझ्या बरोबर आल्यानंतर तुमचे आणि माझे मत एक होईल का?

जोजफ घोन्सालवीस :-

मी असे बोलत नाही. परंतु, सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील काय बोलल्या?

मा. सभापती :-

सन्मा. सदस्य जोजफ घोन्सालवीस, तुम्ही पुन्हा ऐका आणि वाचून परत काय ते सांगा. ते काय बोलले ते तुम्हांला पुर्ण माहिती नाही.

जोजफ घोन्सालवीस :-

सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील जे काही बोलल्या त्याचे त्यांनी एक्स्प्लनेशन केले आणि त्यांनी ते शब्द मागे घेते असे सांगितले.

मा. सभापती :-

पण कंडीशनवर का बोलता?

जोजफ घोन्सालवीस :-

कारण ते तसेच झाले. कारण प्रशासन सन्मा. सदस्यांना उत्तर देत नाही. साहेब, विषयपटलावर विषय आणत नाही. मग सन्मा. सदस्यांना उत्तर कसे मिळेल? तो विषय सभागृहाचा विषय झाला होता.

मा. सभापती :-

पण तो विषय फायनल झाला होता का?

जोजफ घोन्सालवीस :-

कुठला विषय?

मा. सभापती :-

मी जेव्हा सभागृहाच्या बाहेर गेलो आणि ज्या विषयावर सभागृहात चर्चा चालू होती. तो विषय फायनल झाला का?

गजानन भोईर :-

तो विषय चालू होता.

मा. सभापती :-

मग चालू विषयावर मला असे कसे बोलता येईल.

जोजफ घोन्सालवीस :-

ते चुकीचे बोलल्या. आमचे म्हणणे असे आहे की, सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील चुकीचे बोलल्या त्या ते वाक्य मागे घेत होत्या. त्यांनासुद्धा त्या गोष्टीचा पश्चाताप आहे.

अशोक पाटील :-

ठिक आहे. सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील यांच्या भावनांचा उद्रेक झाला असेल. उपायुक्त साहेबांनी सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील यांना अशा प्रकारचे उत्तर दिल्यामुळे सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील यांच्या भावनांचा उद्रेक झाला असेल.

जोजफ घोन्सालवीस :-

सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील यांनासुद्धा त्यांच्या भावनांचा पश्चाताप वाटतो. पण त्यांना उत्तर मिळत नाही.

मा. सभापती :-

कदाचित तुमचा विषय बंद झाला असेल असे मला वाटले.

सुर्यकांत भोईर :-

सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील भावनेच्या आहारी बोलल्या असतील.

मा. सभापती :-

सन्मा. सदस्य सुर्यकांत भोईरजी, सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील भावनेच्या भरात बोलल्यानंतरही मी त्यांना शब्द मागे घ्या असे बोललो. ते वाक्यसुद्धा मी भावनेच्या भरातच बोललो. माझी सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील यांना अशा विनंती आहे की, आपण भावनेच्या भरात बोललात. तेव्हा ते वाक्य मागे घ्या.

जोजफ घोन्सालवीस :-

सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील बोलल्या की, मी माझे शब्द मागे घेते. एवढा वाद कशाला हवा होता. तुम्ही सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील यांना ती माहिती दिली असती तर ताबडतोब झाले असते.

मा. सभापती :-

सन्मा. सदस्य जोजफ घोन्सालवीसजी, अजुनपर्यंत तुमच्या लक्षात येत नाही. तो विषय चालू होता. मी तो विषय खंडीत केलेला नाही. मी तो विषय सुरु केला. मला जर त्या विषयावर बोलायचे असते तर मी पहिलेच बोललो असतो. हा विषय शिक्षण समिती गठित करणे आणि त्याला मान्यता देणे हा विषय झाल्यानंतर त्या विषयाबद्दल बोलू नका असे मी तुम्हांला बोलू शकेन का?

जोजफ घोन्सालवीस :-

तुमचे म्हणणे बरोबर आहे आणि सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील यांचे म्हणणेसुद्धा बरोबर आहे. आम्ही कोणाला दुखावत नाही. पण सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील शब्द मागे घेतो असे बोलल्या होत्या.

हॅरल बोर्जीस :-

सन्मा. सदस्य जोजफ घोन्सालवीस, सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील यांनी कॅन्डीशन घातली की, हा विषय जर तुम्ही धसास लावत असाल तर मी माझे शब्द मागे घेईन. म्हणजेच सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील यांनी कॅन्डीशन घातलेली आहे.

जोजफ घोन्सालवीस :-

धसास म्हणजे तोच प्रश्न होतो.

गजानन भोईर :-

सभापती साहेबांनीसुद्धा कॅन्डीशन टाकलेली आहे की, तुम्ही जर तुमचे मागे घेत असाल तरच मी हे करतो. म्हणजे सभापती साहेबांनीसुद्धा कॅन्डीशन टाकलेली होती.

हॅरल बोर्जिस :-

त्यावेळेला ते बोलणे रास्त नव्हते.

कैलासबेन जानी :-

सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील यांनी उत्तरच मागितलेले होते की, माझ्या पत्राचे उत्तर द्या. मगच मी शब्द मागे घेते असे त्या बोलल्या होत्या.

जोजफ घोन्सालवीस :-

आता ह्या प्रश्नाचे कसे होईल? अपमान झालेला आहे.

मा. सभापती :-

सन्मा. सदस्या कैलासबेन जानी, हा विषय तुमच्या लक्षात आलेला आहे. परंतु, सन्मा. सदस्य जोजफ घोन्सालवीस यांच्या हा विषय अजून लक्षात येत नाही. मला हा विषय पुन्हा सुरु करून दिला. मी सभागृहाच्या बाहेर जाऊन पुन्हा सभागृहामध्ये एकत्र येऊनही किंवा त्यांच्या म्हणण्याप्रमाणे मी एकत्र आलो. पण मी सभागृहात एकत्र येऊनही मी संबंधित अधिका-यांना विचारणा केली. तुम्हीच सांगा मी विचारणा केली की, नाही?

कैलासबेन जानी :-

सभापती साहेब, उपायुक्त साहेबांच्या बरोबर बाहेर गेले म्हणजे त्याच कामाला बाहेर गेले असा काही अर्थ होत नाही.

अशोक पाटील :-

सभापती साहेब, तुमचे काहीच चुकलेले नाही. तुम्ही चांगला रोल घेतला. त्याचा प्रश्न नाही. परंतु, शेवटी याच्यामधून काय निष्पन्न होणार असा प्रश्न आम्हांला पडतो. ठिक आहे की, सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील ह्या भावनेच्या आहारी बोलल्या. त्यांचासुद्धा बॅलन्स गेला असेल. पण शेवटी याच्यातून काय निकष होणार आहे.

मा. सभापती :-

आपल्या ह्या बॅलन्सींगमध्ये आपल्याला आपला बॅलन्स ठेवणे जरूरी आहे. प्रशासनाच्या बाजूने आणि शासनाच्या वतीने आपल्याला आपला बॅलन्स ठेवणे फार जरूरी आहे. आपण जर आपल्या बॅलन्समध्ये खो घातला तर मग हा विषय निर्माण होतो. माझ्या मनामध्ये तसे असते तर मग मी येतांना तो विषय काढला नसता. मी आल्या आल्या तुमच्याबरोबर चर्चा न करता सन्मा. सदस्य, पिठासिन अधिकारी या नात्याने उतरल्यानंतर मी या ठिकाणी पिठासीन अधिकारी म्हणून बसल्यानंतर मी ताबडतोब विषय मांडला. मी तुम्हांला विचारलेसुद्धा नाही. काय विषय चालू झालेला आहे हे मी तुम्हांला सगळ्यांना विचारले होते का? मी ताबडतोब वाटोरेना बोललो की, तुम्ही अशा पद्धतीचा विषय कसा बोलता?

अशोक पाटील :-

सभापती साहेब, सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील यांनी तुम्हांला लेखी पत्र दिलेले आहे. तुम्हांलाच पत्र दिलेले आहे ना?

मा. सभापती :-

मला लेखी पत्र दिले नसून प्रशासनाला दिलेले आहे.

अशोक पाटील :-

मग प्रशासनाने त्यांना अजूनपर्यंत उत्तरच दिलेले नाही.

सुर्यकांत भोईर :-

साहेब, सात-सात, पंधरा-पंधरा दिवस प्रशासन पत्राचे उत्तरच देत नाही. याच्यावर काहीतरी उपाययोजना करा. काहीतरी कठोर कार्यवाही करा.

हॅरल बोर्जिस :-

शिक्षण अधिकारी सांगतात की, माझ्याकडे याची काही माहिती नाही.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय) सो.) :-

त्यांना याबाबत काहीही माहिती नाही. वाटोरे पुढच्या वेळेस संपुर्ण माहिती आणा. पुढच्या सभेत संपुर्ण माहिती सभागृहाला देण्यांत यावी.

मा. सभापती :-

संपुर्ण माहिती द्या.

सुर्यकांत भोईर :-

संपुर्ण माहिती द्या.

सुर्यकांत भोईर :-

ज्या अधिकाऱ्याकडून माहिती मागवता त्याचे शिक्षण किती झालेले आहे? त्याला त्याच्यामधील किती माहिती आहे? ते जरा समोर विचारा. त्यांना काही माहिती नाही.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय) सो.) :-

सभापतींच्या परवानगीने बोलतो. सभागृहामध्ये असे कोणाचे काय शिक्षण झाले, वगैरे बोलणे गैर होते. त्यामुळे आम्ही तुम्हांला बोललो की, राग येतो.

हॅरल बोर्जीस :-

असे अपमानास्पद कधी बोलू नये.

सुर्यकांत भोईर :-

मी जे शब्द बोललो ते मी मागे घेतो.

जोजफ घोन्सालवीस :-

आम्ही काय सांगतो की, सावित्रीबाई फुले पुरस्कार विषय आणा. म्हणजे त्याबाबत सविस्तर माहिती मिळेल. तो विषय विषयपटलावर आणा.

मा. सभापती :-

आपण सावित्रीबाई फुले पुरस्कार या विषयावर जी चर्चा केली. सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील यांनी आपल्याला याबाबत पत्र दिलेले आहे. या पत्राचे उत्तर सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील यांना त्वरीत देण्यांत यावे. आपल्याकडून सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील यांना माहिती जाऊ दे आणि त्वरीत उत्तर जाऊ दे.

प्रेमनाथ पाटील :-

सचिवांना ऑर्डर करू द्या.

अशोक पाटील :-

सचिव ऑर्डर कशी करणार? या ठिकाणी संबंधित प्रशासन उपस्थित आहे.

प्रेमनाथ पाटील :-

संबंधित खात्याच्या सदस्यांना ऑर्डर करायची.

मा. सभापती :-

सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील यांचे पत्र प्राप्त करून घ्या आणि त्यांचे समाधान करून घ्या. त्यांचे समाधान झाले नाही तर मग आम्हांला त्या विषयावर चर्चा करावी लागेल.

अशोक पाटील :-

म्हणजे त्यांना अजूनपर्यंत पत्र प्राप्त झालेलेच नाही.

कैलासबेन जानी :-

शिक्षण डिपार्टमेंटला दिलेले पत्र आहे.

अशोक पाटील :-

पत्राचे वितरण कोण करते?

कैलासबेन जानी :-

शिक्षण खात्यालाच पत्र दिलेले आहे. त्यांना माहिती असेल की नाही ते माहिती नाही.

मा. सभापती :-

दातीर, पत्र आलेले आहे का?

प्रेमनाथ पाटील :-

सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील यांचा पत्ता असलेले पत्र आहे.

सुर्यकांत भोईर :-

शिक्षण अधिकारी बोलतात माहिती नाही. पत्र आलेले नाही.

कैलासबेन जानी :-

सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील यांनी दिलेले पत्र कुठे गेले?

मा. सभापती :-

दातीर, तुम्हांला पत्र आलेले आहे की नाही?

प्रेमनाथ पाटील :-

सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील यांचे पत्र आले असेल तर आले सांगा नाही तर नाही सांगा.

सुर्यकांत दातीर :-

पत्र आलेले आहे.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय) सो.) :-

तुमच्याकडे त्याची माहिती आहे का?

ए. के. संन्याशिव :-

पत्र कोणाच्या नावाने आहे? आणि अॅड्रेस कोणाच्या नावाने आहे?

प्रेमनाथ पाटील :-

आयुक्तांच्या नावाने लिहिलेले आहे का?

सुर्यकांत दातीर :-

आयुक्तांच्या नावाने पत्र लिहिलेले आहे.

मा. सभापती :-

तुम्हांला आयुक्तांच्या पत्राची कॉपी मिळेल. प्रश्न येतोच कुठे? तुम्हांला ती कॉपी आलेली नाही ना? ते तुम्हांला सांगता येत नाही का?

कैलासबेन जानी :-

ते कॉपी आलेली आहे असे सांगतात.

प्रेमनाथ पाटील :-

जर आयुक्तांना कार्यवाहीसाठी ते पत्र दिलेले असेल तर त्या पत्राची रिसिव्हड मिळत असेल.

मा. सभापती :-

शिक्षण अधिकारी, आयुक्तांना पत्र गेल्यानंतर ते पत्र त्या त्या खात्याला अॅड्रेस करतात. दातीर यांनी तुमच्या खात्याला ते पत्र अॅड्रेस केलेले आहे असे त्यांच्या माहितीवरून कळलेले आहे. कृपया आपण ते पत्र पुर्णपणे बघावे आणि आपण तसा शेरा मारावा आणि ते तसे पत्र संबंधित खात्याला देऊन टाकावे.

अशोक पाटील :-

ते पत्र पुन्हा आयुक्तांकडे पाठवा. आयुक्त ते पत्र संबंधित खात्याकडे पाठवतील अशीच प्रोसिजर असेल ना?

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मुख्यालय) सो.) :-

पत्र ताबडतोब शिक्षण अधिकाऱ्यांकडे द्या. ते ताबडतोब माहिती देतील.

प्रकरण क्र. १५९ :-

पुर्व प्राथमिक आणि माध्यमिक विभाग सुरु करणेबाबत विचार विनिमय करणे.

ठराव क्र. १७३ :-

पुर्व प्राथमिक आणि माध्यमिक विभाग सुरु करणेसाठी प्रायोगिक तत्वावर दोन शाळांना सध्या मान्यता देण्यांत येत आहे.

सुचक :- श्री. हॅरल बोर्जिस.

अनुमोदन :- श्री. प्रेमनाथ पाटील.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

मा. सभापती

स्थायी समिती सभा

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. १६० चे वाचन केले.)

प्रकरण क्र. १६० :-

मा. आयुक्त सो. यांनी शिफारस केलेल्या निविदांचे अवलोकन करणे. (भांडार विभाग)

ठराव क्र. १७४ :-

महानगरपालिकेने दि. ०५/१२/२००८ रोजी वृत्तपत्रात प्रसिद्ध केलेल्या जाहिर निविदा सुचनेनुसार महानगरपालिका बालवाडी विद्यार्थी वर्गाकरिता गणवेश साहित्य खरेदी करण्याकामी खालील ठेकेदारांनी आपली दरपत्रके सादर केलेली आहे.

रेडीमेड ड्रेस पुरविणे

बिन्नी मिल्स टेरिकॉट मालब्रो ६७% पॉलीस्टर ३३% कॉटन डार्क ब्राऊन कलप कापड हाफ पॅन्ट व स्कर्टकरिता (पिना) आणि टाटा मिल्स टेरीकोट ६७% पॉलीस्टर ३३% कॉटन क्रिम कलर कापड हाफ शर्ट व ब्लाऊज करिता वापरणे.

अ.क्र.	तपशिल	मे. लाईट हाऊस	मे. निलेश एन्टरप्रायजेस	मे. राकेश पटेल
१.	मुले वय वर्षे ३ ते ५	रु. १४९/- प्रति सेट	रु. १५१/- प्रति सेट	रु. १५५/- प्रति सेट
२.	मुली वय वर्षे ३ ते ५	रु. १५१ प्रति सेट	रु. १५५/- प्रति सेट	रु. १६०/- प्रति सेट

वरील तुलनात्मक तक्ता पाहता मे. लाईट हाऊस यांनी सादर केलेले निविदेतील दर सर्वात कमी आहेत. सर्वात कमी दराची तुलना बाजारभावाशी केली असता ते वाजवी आहेत. तरी सर्वात कमी दराची निविदा स्विकारण्यास व त्याकामी येणारे देयक अदा करण्यास मा. स्थायी समितीची मंजूरी मिळणेस शिफारस असे.

विषय क्र. २ :- महानगरपालिका बालवाडी विद्यार्थ्यांकरिता शैक्षणिक साहित्य पुरवठा करणे.

महानगरपालिकेने दि. ५/१२/२००८ रोजी वृत्तपत्रात प्रसिद्ध केलेल्या जाहिर निविदा सुचनेनुसार महानगरपालिका बालवाडी विद्यार्थी वर्गाकरिता शैक्षणिक साहित्य खरेदी करण्याकामी खालील ठेकेदारांनी आपली दरपत्रके सादर केलेली आहेत.

अ.क्र.	तपशिल	मे. निलेश एन्टरप्रायजेस	मे. लाईट हाऊस	मे. राकेश पटेल
१.	लोखंडी पाट्या	रु. ४५/- प्रति नग	रु. ४१/- प्रति नग	रु. ४८/- प्रति नग
२.	रंगीत खडू	रु. २०/- प्रति बॉक्स	रु. १७/- प्रति बॉक्स	रु. २२/- प्रति बॉक्स
३.	वजन काटा	रु. ४७५/- प्रति नग	रु. ४५०/- प्रति नग	रु. ४७०/- प्रति नग
४.	१ ते १० मराठी अंक स्टॅन्ड	रु. ४००/- प्रति नग	रु. ३९८/- प्रति नग	रु. ४२०/- प्रति नग
५.	फळांच्या आकृत्या बोर्ड	रु. २१०/- प्रति नग	रु. १९६/- प्रति नग	रु. २१५/- प्रति नग
६.	प्राण्यांच्या आकृत्या बोर्ड	रु. २१०/- प्रति नग	रु. १९६/- प्रति नग	रु. २१५/- प्रति नग
७.	जलचर प्राणी आकृत्या बोर्ड	रु. २१०/- प्रति नग	रु. १९६/- प्रति नग	रु. २१५/- प्रति नग
८.	रंगांचे निरनिराळे बोर्ड	रु. २१०/- प्रति नग	रु. १९६/- प्रति नग	रु. २१५/- प्रति नग
९.	अक्षरओळख बोर्ड	रु. २१०/- प्रति नग	रु. १९६/- प्रति नग	रु. २१५/- प्रति नग
१०.	पर्यावरण बोर्ड	रु. २१०/- प्रति नग	रु. १९६/- प्रति नग	रु. २१५/- प्रति नग
११.	पक्षांच्या आकृतिंचे बोर्ड	रु. २१०/- प्रति नग	रु. १९६/- प्रति नग	रु. २१५/- प्रति नग
१२.	शरीर अवयव बोर्ड	रु. २१०/- प्रति नग	रु. १९६/- प्रति नग	रु. २१५/- प्रति नग
१३.	पंखे	रु. २,३००/- प्रति नग	रु. २,२५०/- प्रति नग	रु. २,४५०/- प्रति नग

अ.क्र.	तपशिल	मे. निलेश एन्टरप्रायजेस	मे. लाईट हाऊस	मे. राकेश पटेल
१४.	ट्युब लाईट व पट्ट्या	रु. ३३०/- प्रति नग	रु. ३१०/- प्रति नग	रु. ३१८/- प्रति नग
१५.	कपाट (डिलक्स)	रु. ६,९००/- प्रति नग	रु. ६,८००/- प्रति नग	रु. ७,२००/- प्रति नग
१६.	खुर्ची	रु. ४६०/- प्रति नग	रु. ४४८/- प्रति नग	रु. ४५१/- प्रति नग
१७.	खराटा	रु. १८/- प्रति नग	रु. १५/- प्रति नग	रु. १७/- प्रति नग
१८.	झाडू	रु. ३०/- प्रति नग	रु. २६/- प्रति नग	रु. २९/- प्रति नग
१९.	सतरंज्या	रु. ४००/- प्रति नग	रु. ३८०/- प्रति नग	रु. ४३५/- प्रति नग

वरिल तुलनात्मक तक्ता पाहता मे. लाईट हाऊस यांनी सादर केलेले निविदेतील दर सर्वात कमी आहेत. सर्वात कमी दराची तुलना बाजारभावाशी केली असता ते वाजवी आहेत. तरी सर्वात कमी दराची निविदा स्विकारण्यास व त्याकामी येणारे देयक अदा करण्यास सभेची मंजूरी मिळणेस शिफारस असे.

विषय क्र. ३ :- महानगरपालिका गेस्टेटनर कॉपी प्रिंटर मशिनकरिता इंक व मास्टर रोल पुरवठा करणे.

महानगरपालिकेत कार्यरत असलेल्या कॉपी प्रिंटर मशिनला वापरात येणारी गेस्टेटनर इंक व मास्टर रोल पुरवठा करण्याकामी मे. गेस्टेटनर इंडिया लि. या अधिकृत कंपनीकडे लेखी पत्रव्यवहार व दुरध्वनीवरून संपर्क केला असता सदर कंपनीने मे. हरि ओम इंटरप्रायजेस या अधिकृत विक्रेत्यामार्फत कंपनीच्या दरानुसार गेस्टेटनर इंक व मास्टर रोल पुरवठा करण्याकामी दि. १६/१२/२००४ रोजीच्या पत्रानुसार पालिकेस कळविले आहे. सदर गेस्टेटनर मशिनकरिता लागणारे इंक व मास्टर रोल पुरवठा करण्याकामी मा. आयुक्त यांच्या मंजूरी आदेशानुसार अधिकृत विक्रेता मे. हरि ओम इंटरप्रायजेस यांना दि. १३/१/२००५ रोजी कार्यादेश देऊन खालीलप्रमाणे मास्टर रोल व इंक पुरवठा करण्यात आले आहे.

तपशिल	परिमाण	दर
गेस्टेटनर इंक	३० बॉक्स	४,६६५/- पाच नगाचा बॉक्स
मास्टर रोल	२५ बॉक्स	८,८७३/- दोन नगाचा बॉक्स

सदर साहित्य खरेदी करण्याकामी येणाऱ्या खर्चास व संबंधित ठेकेदाराचे देयक अदा करण्यास मा. स्थायी समितीची मंजूरी मिळणेस शिफारस असे.

विषय क्र. ४ :- महानगरपालिका सन २००५ ची दैनंदिनी छपाई करणे.

महानगरपालिकेने सन २००५ ची दैनंदिनी छपाई करणे कामी दि. २८/०१/२००५ रोजी वृत्तपत्रात प्रसिद्ध केलेल्या जाहीर निविदा सुचने नुसार खालील प्रमाणे ठेकेदारांनी आपली दर पत्रके सादर केली आहेत.

अ.क्र.	ताशिल	गुरु आर्ट प्रिन्टर्स	श्री. माउली आर्ट	श्री आर्ट
१)	एक्सीक्युटीव्ह डायरी	रु. १७०/- प्र. नग	रु. १९०/- प्र. नग	रु. १८५/- प्र. नग
२)	साधी डायरी	रु. ११५/- प्र. नग	रु. १३५/- प्र. नग	रु. १२५/- प्र. नग
३)	कॅलेंडर छपाई	रु. ११०/- प्र. नग	रु. १२५/- प्र. नग	रु. १२०/-

वरील तुलनात्मक तक्ता पाहता मे. गुरुकृपा आर्ट प्रिन्टर्स यांनी सादर केलेले दर सर्वात कमी आहेत तरी सर्वात कमी दराची निविदा स्विकारण्यास व त्याकामी येणारे देयक अदा करणेस मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे प्रकरण ७ खंड (ड) नुसार वरील प्रकरणी मा. स्थायी समितीने अवलोकन केले.

सुचक :- श्री. प्रेमनाथ पाटील.

अनुमोदन :- श्री. सुर्यकांत भोईर.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-
मा. सभापती
स्थायी समिती सभा
मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. १६१ चे वाचन केले.)

मा. सभापती :-

हा विषय पुढील सभेत घेण्यांत यावा.

प्रकरण क्र. १६१ :-

ठरावाची अंमलबजावणीबाबत चर्चा करणे. (दि. ०३/०३/२००५ रोजीचे तहकुब प्रकरण क्र. १५१)

ठराव क्र. १७५ :-

मा. सभापती सो. यांच्या आदेशानुसार सदरचा विषय पुढील सभेमध्ये घेण्यांचे ठरविण्यांत आले.

सही/-
मा. सभापती
स्थायी समिती सभा
मिरा भाईंदर महानगरपालिका

मा. सभापती :-

सर्व उपस्थित सन्मा. सदस्य, अधिकारी वर्ग, कर्मचारी वर्ग आपण सर्वांचे आभार मानून आजची सभा संपल्याचे जाहिर करत आहे.

सभा संपल्याची वेळ :- दुपारी ०१.२५ वा.

सही/-
सभापती
स्थायी समिती
मिरा भाईंदर महानगरपालिका

नगरसचिव
मिरा भाईंदर महानगरपालिका